Eiropas Parlaments
2024-2029

PIEŅEMTIE TEKSTI

P10_TA(2026)0259

Komisijas 2025. gada ziņojums par Ukrainu

Eiropas Parlamenta 2026. gada 8. jūlija rezolūcija par Komisijas 2025. gada ziņojumu par Ukrainu (2025/2259(INI))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par Ukrainu,

– ņemot vērā Eiropadomes 2022. gada 24. jūnija secinājumus par kandidātvalsts statusa piešķiršanu Ukrainai, 2023. gada 15. decembra secinājumus par pievienošanās sarunu sākšanu, kā arī 2025. gada 20. marta secinājumus,

– ņemot vērā 2026. gada 11. marta rezolūciju par ES paplašināšanās stratēģiju[1],

– ņemot vērā tā 2026. gada 21. janvāra rezolūciju par 2025. gada ziņojumu par kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu[2] un 2026. gada 11. marta rezolūciju par ES paplašināšanās stratēģiju[3],

– ņemot vērā Ukrainas mehānismu un Ukrainas plānu,

– ņemot vērā komisāres Martas Kosas un Ukrainas premjerministres vietnieka Tarasa Kačkas 2025. gada 11. decembra kopīgo paziņojumu,

– ņemot vērā Ukrainas ceļvežus par tiesiskumu, valsts pārvaldes reformu un demokrātisku iestāžu darbību, kā arī 2025. gada maijā apstiprināto rīcības plānu par nacionālajām minoritātēm (kopienām) piederošu personu tiesību aizsardzību,

– ņemot vērā valsts *acquis* tuvināšanas programmu, ko Ukrainas valdība pieņēma 2026. gada 1. aprīlī,

---

1 Pieņemtie teksti, P10_TA(2026)0077.
2 Pieņemtie teksti, P10_TA(2026)0013.
3 Pieņemtie teksti, P10_TA(2026)0077.

– ņemot vērā Komisijas dienestu 2025. gada 4. novembra darba dokumentu “*Ukraine 2025 Report*” (2025. gada ziņojums par Ukrainu) (SWD(2025)0759) un tam pievienoto Komisijas paziņojumu “2025. gada paziņojums par ES paplašināšanās politiku” (COM(2025)0690),

– ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

– ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A10-0172/2026),

A. tā kā Parlaments visstingrākajā veidā nosoda Krievijas agresijas karu pret Ukrainu, kas ir klajš ANO Statūtu un starptautisko tiesību un starptautisko humanitāro tiesību pamatprincipu pārkāpums, kuru apliecina plaši un sistemātiski kara noziegumi, noziegumi pret cilvēci un vairāku tūkstošu ukraiņu, jo īpaši bērnu, piespiedu deportācija uz Krievijas teritoriju, un tās ir darbības, kas prasa pilnīgu atbildību un taisnīgumu; tā kā Parlaments atbalsta Ukrainas tiesības uz suverenitāti, neatkarību un teritoriālo integritāti tās starptautiski atzītajās robežās; tā kā Krievija iebruka Ukrainā un varētu jebkurā brīdī pārtraukt šo brutālo karu pret savu kaimiņvalsti;

B. tā kā Krievija ar politisko, materiālo un militāro atbalstu, ko sniedz tās sabiedrotie — jo īpaši Baltkrievija, Irāna un Ziemeļkoreja, kā arī atbalstu no Ķīnas —, kopš 2022. gada 24. februāra īsteno nelikumīgu, neprovocētu un nepamatotu pilna mēroga agresijas karu pret Ukrainu; tā kā Krievijas karš pret Ukrainu sākās 2014. gadā ar Krimas pussalas nelikumīgu okupāciju un aneksiju, kam sekoja Doneckas un Luhanskas reģionu daļēja okupācija;

C. tā kā Krievijas nesenie un patlaban notiekošie Eiropas valstu suverenitātes pārkāpumi apliecina to, ka tās mērķi sniedzas tālu aiz Ukrainas robežām un ir eksistenciāls drauds Eiropas brīvībai un demokrātijai;

D. tā kā, neraugoties uz plašu starptautisku nosodījumu un nepieredzētām sankcijām, Krievija pastiprina kara centienus, mērķtiecīgi uzbrūkot kritiski svarīgai enerģētikas infrastruktūrai, dzīvojamām ēkām un civilai infrastruktūrai, kā arī kultūras mantojuma un reliģiskiem objektiem, piemēram, Kijivas Pečeru klosterim; tā kā miljoniem cilvēku Ukrainā ir pārcietuši neseno ziemas salu apstākļos, kad ir ierobežota elektroenerģijas, apkures un tekoša ūdens pieejamība; tā kā Krievijas pēdējo četru gadu laikā nodarītais kaitējums videi ir postoši ietekmējis arī Ukrainas dabas resursus un kritiski svarīgās ekosistēmas, kā arī tās iedzīvotāju veselību, iztikas līdzekļus un drošību;

E. tā kā saskaņā ar pagaidu aizsardzības mehānismu vairāk nekā 4 miljoni ukraiņu pašlaik dzīvo ES dalībvalstīs un viņiem ir tiesības uzturēties un piekļuve darba tirgum, mājoklim, medicīniskajai aprūpei, sociālajai palīdzībai un izglītības iespējām viņu bērniem;

F. tā kā Ukraina, aizstāvoties pret Krieviju, sniedz būtisku ieguldījumu Eiropas Savienības drošībā; tā kā ES un tās dalībvalstis ir bijušas lielākās Ukrainas finansiālās, ekonomiskās, militārās un humanitārās palīdzības sniedzējas kopš pilna mēroga iebrukuma sākuma; tā kā, kopš sākās Krievijas agresijas karš pret Ukrainu, ES un tās dalībvalstis līdz šim ir sniegušas Ukrainai militāro palīdzību aptuveni 75 miljardu EUR vērtībā; tā kā Ukrainai sniegtajam atbalstam būtu arī jāpalīdz stiprināt ES aizsardzības tehnoloģisko un industriālo bāzi (*EDTIB*) un Savienības stratēģisko autonomiju un tas nedrīkstētu novest pie lielākas atkarības no ārējiem dalībniekiem;

G. tā kā kopš nelikumīgās Ukrainas teritorijas daļu okupācijas sākuma 2014. gada februārī, kas joprojām turpinās, Krievijas Federācija pastāvīgi un plašā mērogā veic cilvēktiesību un pamatbrīvību pārkāpumus uz laiku okupētajās teritorijās;

H. tā kā Ukraina un starptautiskās struktūras ir dokumentējušas simtiem gadījumu, kad Krievijas spēki ir nogalinājuši Ukrainas karagūstekņus; tā kā šāda nogalināšana ir nopietns starptautisko tiesību un cilvēktiesību pārkāpums un saskaņā ar Ženēvas konvencijām un Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtiem ir skaidri atzīta par kara noziegumu;

I. tā kā vismaz 20 000 un, iespējams, līdz 35 000 Ukrainas bērnu ir piespiedu kārtā deportēti uz Krieviju un Baltkrieviju vai aizturēti uz laiku okupētajās Ukrainas teritorijās;

J. tā kā, reaģējot uz Krievijas agresijas karu, Hāgā tika izveidots Starptautiskais centrs saukšanai pie atbildības par agresijas noziegumu pret Ukrainu, kā arī Ukrainai radītā kaitējuma reģistrs un patlaban tiek veidots Īpašais tribunāls agresijas noziegumam pret Ukrainu; tā kā Komisija ir pieņēmusi priekšlikumu par procesa uzsākšanu, lai Eiropas Savienība kļūtu par īpašā tribunāla dibinātāju; tā kā Starptautiskā Krimināltiesa ir izvirzījusi apsūdzību Vladimiram Putinam un Marijai Ļvovai-Belovai par kara noziegumiem; tā kā līdztekus Eiropas Padomes Ministru komitejas 135. sesijai, kas 2026. gada 14. maijā notika Kišiņevā, Moldovā, oficiāli sāka darboties Starptautiskā Prasību komisija Ukrainai; tā kā Starptautiskā Prasību komisija stiprinās spējas nodrošināt atbildību par starptautiskajiem kara noziegumiem, kas izdarīti Ukrainā un pret to, un aizsargāt Ukrainas tiesības uz pilnīgu reparāciju par kaitējumu, kurš radīts ar Krievijas nelikumīgajām darbībām;

K. tā kā Ukraina ir izrādījusi ievērojamu noturību un apņēmību ceļā uz dalību Eiropas Savienībā un šī izvēle liecina par Ukrainas tautas stingro gribu, neraugoties uz to, ka joprojām turpinās Krievijas agresijas karš, kas ir atņēmis dzīvības tūkstošiem cilvēku, radījis dziļu traumu izdzīvojušajiem, cietušo ģimenēm, veterāniem, viņu ģimenēm un pilsoniskajai sabiedrībai un izpostījis daudzas pilsētas

un svarīgu civilo infrastruktūru, kā arī novedis pie Krievijas spēku turpmākas okupācijas daļā no tās teritorijas;

L. tā kā Ukraina cīnās ne tikai par tiesībām dzīvot brīvi un brīvi izvēlēties savas alianses un ne tikai par savu suverenitāti, mieru, stabilitāti un drošību, bet arī par demokrātijas būtības saglabāšanu eksistenciāla spiediena apstākļos; tā kā Ukrainas demokrātijas noturība galu galā tiks vērtēta ne tikai pēc tās spējas pretoties ārējai agresijai, bet arī pēc tās vēlmes aizsargāt plurālismu, iekļautību, atvērtību un politisko daudzveidību valstī;

M. tā kā Ukrainas integrācija Eiropā ir stratēģisks ieguldījums visa kontinenta mierā, drošībā, demokrātijā un pārticībā; tā kā ES nelokāmais atbalsts Ukrainas suverenitātei, teritoriālajai integritātei un neatkarībai nav atkarīgs no ātruma, kādā valsts integrēsies Eiropā;

N. tā kā pašreiz spēkā esošie Kopenhāgenas kritēriji paredz ne tikai formālu atbilstību ES tiesību aktiem, bet arī pamattiesību, demokrātijas un tiesiskuma efektīvu īstenošanu un garantijas; tā kā ikvienas valsts virzība uz integrāciju ES ir jānovērtē pēc tās nopelniem un neviena valsts nedrīkst tikt saistīta ar citu valsti vai uzskatīta par daļu no kopuma;

O. tā kā Ukraina joprojām ir apņēmības pilna saskaņot savus tiesību aktus ar ES *acquis* un, neraugoties uz Krievijas agresijas karu, ir turpinājusi veikt pasākumus, lai īstenotu reformas; tā kā Ukraina 2025. gadā panāca, ka ir īstenoti 84 % no ES un Ukrainas asociācijas nolīguma[4] noteikumiem;

P. tā kā Komisija ir apliecinājusi, ka Ukraina ir pabeigusi divpusējo skrīninga procesu attiecībā uz visām sarunu sadaļām un ir gatava atvērt visas sarunu kopas, sākot ar pamatjautājumu kopu;

Q. tā kā ir panākts progress, tomēr ir jāpieliek lielākas pūles, lai stiprinātu cita starpā tiesiskumu Ukrainā un apkarotu korupciju;

R. tā kā, lai nodrošinātu starptautiskā un ES finansiālā atbalsta un turpmākā atjaunošanas finansējuma pārredzamu un atbildīgu izlietošanu, ir vajadzīgas stabilas, neatkarīgas un labi funkcionējošas korupcijas apkarošanas iestādes, kā arī efektīva demokrātiskā uzraudzība, kurā iesaistīta pilsoniskā sabiedrība un sociālie partneri;

S. tā kā starptautiskie eksperti, kas strādā tiesnešu atlases komisijās, ir palīdzējuši veidot sabiedrības uzticēšanos tiesu sistēmai, stiprinot tiesu iestāžu neatkarību; tā kā 2025. gada 1. jūnijā beidzās

---

[4] Asociācijas nolīgums starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Ukrainu, no otras puses (ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2014/295/oj).

starptautisko ekspertu dalība Augstākās Ukrainas tiesnešu kvalifikācijas komisijas atlasē;

T. tā kā Ukrainas demokrātiskās iestādes ir apliecinājušas spēju pielāgoties, parādot, ka pat notiekošā Krievijas agresijas kara laikā un karastāvoklī tās turpina kalpot iedzīvotāju interesēm un īstenot ar pievienošanos ES saistītās reformas; tā kā Parlaments atzinīgi vērtē izteikumus, ka gatavošanās vēlēšanām varētu sākties tūlīt pēc karastāvokļa beigām un tiklīdz drošības situācija ļautu vēlēšanas rīkot saskaņā ar starptautiskajiem standartiem; tā kā Ukrainai būtu jāturpina darbs, lai aizsargātu savu demokrātiju un nodrošinātu pārredzamību un varas līdzsvaru;

U. tā kā pilsoniskā sabiedrība joprojām ir noturības un demokrātijas balsts Ukrainā, lai gan pret aktīvistiem un arodbiedrībām vērsta spiediena gadījumi rada bažas un prasa valdības rīcību;

V. tā kā ES integrācija tiek plaši atbalstīta visā Ukrainas sabiedrībā un institūcijās un joprojām ir būtisks Ukrainas demokrātiskās attīstības virzītājspēks; tā kā Ukrainas dalība ES stiprinās arī Savienību, veicinot tās ģeopolitisko noturību, uzlabojot tās ekonomisko potenciālu un stiprinot tās apņēmību ievērot kopīgas vērtības — demokrātiju, tiesiskumu un brīvību;

W. tā kā no Eirobarometra jaunākā ziņojuma par paplašināšanos izriet, ka 56 % ES iedzīvotāju atbalsta Eiropas Savienības turpmāku paplašināšanos, turklāt Ukraina ir visvairāk atbalstītā kandidātvalsts, kad tā būs izpildījusi visus ES dalības kritērijus;

X. tā kā kopīgais paziņojums, ko 2025. gada 11. decembrī parakstīja komisāre Marta Kosa un Ukrainas premjerministres vietnieks Tarass Kačka (pazīstams kā Kosas–Kačkas plāns), ir 10 punktu reformu prioritāšu plāns, kurš jāīsteno līdz 2026. gada beigām; tā kā šīs reformas attiecas uz tiesiskuma, tiesu procedūru un Ukrainas pretkorupcijas iestāžu neatkarības stiprināšanu; tā kā šo pasākumu pilnīga un nepārprotama īstenošana būs svarīgs taustāms Ukrainas apņemšanās apliecinājums; tā kā attiecīgās ideju laboratorijas uzskata, ka līdz 2026. gada vidum aptuveni 15 % no plāna ir īstenoti;

Y. tā kā Krievija turpina īstenot un pastiprināt centienus, kuru mērķis ir attaisnot savu agresiju pret Ukrainu, tīši falsificējot vēsturi, manipulējot ar vēsturiskiem vēstījumiem un stratēģiski izmantojot reliģiskus, kultūras un vērtībās balstītus stāstus, lai kropļotu sabiedrības diskusijas, noliegtu un deleģitimizētu Ukrainas nacionālo identitāti, valstiskumu un suverenitāti un novērstu Ukrainas pievienošanos Eiropas Savienībai; tā kā minētās darbības ir saskaņā ar Krievijas militāro doktrīnu, kas apstiprināta 2014. gada 25. decembrī, un turpmākajiem stratēģiskajiem dokumentiem, tai skaitā Krievijas Federācijas Valsts drošības stratēģijai, kuru prezidents Vladimirs Putins apstiprināja 2015. gada 31. decembrī un

kurā uzsvērta “tradicionālo Krievijas garīgo un morālo vērtību” aizsardzība pret iedomātu Rietumu ietekmi; tā kā šī pieeja vēl vairāk pastiprināta 2021. gada Valsts drošības stratēģijā, kurā “tradicionālo vērtību” aizsardzība, “krievu pasaules” (*russkij mir*) koncepcijas veicināšana un “ārvalstīs dzīvojošo tautiešu” aizsardzība ir noteiktas par galvenajām valsts drošības prioritātēm, tādējādi apliecinot kultūras, reliģijas un sabiedrības vēstījumu ilgstošu un sistemātisku izmantošanu, padarot tos par ģeopolitiskās ietekmes instrumentiem un attaisnojumu agresijai pret Ukrainu;

Z. tā kā saskaņā ar Ukrainas Sociālās politikas ministrijas sniegto informāciju ir atzīts, ka vairāk nekā 3 miljoniem ukraiņu ir viens vai vairāki invaliditātes veidi un ir sagaidāms, ka šādu cilvēku skaits, galvenokārt notiekošā kara dēļ, katru mēnesi pieaugs par 17 000;

AA. tā kā Krievijas izraisītais vides kaitējums ir novedis pie postošām sekām Ukrainas dabas resursiem un kritiski svarīgajām ekosistēmām, kā arī cilvēku veselībai, iztikas līdzekļiem un drošībai; tā kā zaļā atveseļošanās ietver minētā kaitējuma novēršanu un Ukrainas nostāšanos uz jauna vidiski un sociāli ilgtspējīga ceļa, kas atbilst ES *acquis* vides tiesību jomā;

AB. tā kā Kijivas Starptautiskā socioloģijas institūta 2024. gadā veiktās aptaujas rezultāti apliecināja, ka Ukrainas savienības attieksme pret *LGBTIQ*+ personām saglabājās lielākoties neitrāla vai pozitīva un vairāk nekā 70 % aptaujāto ukraiņu atbalstīja vienlīdzīgas tiesības *LGBTIQ*+ personām;

AC. tā kā Krievijas agresijas karš pret Ukrainu ir radījis milzīgas cilvēku ciešanas un postījumus un cilvēkiem nodarītā postījuma mēroga dēļ obligāti ir jācenšas panākt taisnīgu, ilgtspējīgu un ilgstošu mieru,

AD. tā kā jaunais likums par publisko iepirkumu, ko Ukrainas Augstākā rada pieņēma 2026. gada 27. maijā un kas stājās spēkā 2026. gada 24. jūnijā, tiek plaši uzskatīts par patiesu reformu, kura ir saskaņota ar ES tiesību aktiem un nosaka pārredzamības un korupcijas apkarošanas aizsardzības pasākumus lieliem konkursiem; tā kā šo tiesību aktu pieņemšana ļāva Pasaules Bankai sniegt tiešu budžeta atbalstu Ukrainai 3,4 miljardu USD apmērā;

AE. tā kā 2026. gada 15. jūnijā ES sāka pievienošanās sarunas ar Ukrainu un Moldovu par 1. kopu: Pamatjautājumi, kas ietver: 23. nodaļu: Tiesu iestādes un pamattiesības, 24. nodaļu: Tiesiskums, brīvība un drošība, 5. nodaļu: Publiskais iepirkums, 18. nodaļu: Statistika un 32. nodaļu: Finanšu kontrole; tā kā sarunas par pamatjautājumu kopu ir pirmās, kas tiks sāktas, kā arī pēdējās, kas tiks slēgtas pievienošanās procesā, un progress šajā kopā nosaka sarunu vispārējo tempu;

AF. tā kā vairākas dalībvalstis ir izplatījušas neoficiālus dokumentus par Ukrainas pievienošanās ES dinamiku un iespējām stiprināt turpmākos ES pievienošanās līgumus;

AG. tā kā Eiropas Ārējās darbības dienesta un Ukrainas Dezinformācijas apkarošanas centra kopīgajā analīzē ir identificētas Krievijas ārvalstu īstenotas informācijas manipulācijas un iejaukšanās (FIMI) stratēģijas un operācijas, kuru mērķis ir graut un vājināt sabiedrības atbalstu Ukrainas pievienošanās ES procesam gan Ukrainā, gan ES;

I. Pašreizējais stāvoklis saistībā ar Krievijas agresijas karu un ES sankcijas

1. pauž visstingrāko nosodījumu par notiekošo nelikumīgo Krievijas agresijas karu pret Ukrainu un vēlreiz apliecina savu nelokāmo solidaritāti ar Ukrainas tautu un atbalstu valsts neatkarībai, suverenitātei un teritoriālajai integritātei tās starptautiski atzītajās robežās; atkārtoti apstiprina savu politiku neatzīt nekādas Krievijas nelikumīgi un uz laiku okupētās Ukrainas teritorijas, tostarp Krimu;

2. prasa Krievijas Federācijai nekavējoties un bez nosacījumiem pārtraukt visas militārās darbības Ukrainā un pret to un izvest visus savus spēkus un militāro aprīkojumu no visas Ukrainas teritorijas tās starptautiski atzītajās robežās, tostarp no tās teritoriālajiem ūdeņiem; uzsver, ka Ukrainas drosmīgā tauta ir samaksājusi visaugstāko cenu par to, lai aizsargātu Ukrainu un līdz ar to arī Eiropas drošību;

3. pauž visdziļāko līdzjūtību un pilnīgu solidaritāti ar visiem tiem, kurus skāris Krievijas Federācijas agresijas karš pret Ukrainu, tostarp ar bruņoto spēku karavīriem, veterāniem, bojāgājušo vai ievainoto ģimenēm, starptautiski pārvietotajām personām, bēgļiem un visiem civiliedzīvotājiem, kas cieš no kara smagajām humanitārajām, veselības, psiholoģiskajām, sociālajām un ekonomiskajām sekām;

4. nosoda Krievijas Federācijas plaši izplatītos un sistemātiskos uzbrukumus Ukrainas civiliedzīvotājiem, jo īpaši uzbrukumus kritiskajai enerģētikas un ūdens infrastruktūrai, kas ir klajš starptautisko humanitāro tiesību pārkāpums;

5. pauž dziļu nožēlu par smagajiem pārkāpumiem pret Ukrainas bērniem, tostarp viņu nogalināšanu, sliktu izturēšanos pret viņiem, piespiedu pārvietošanu un deportāciju, kā arī nelikumīgu adopciju, viņu personas datu mainīšanu un ierobežojumus attiecībā uz saskarsmi ar viņu ģimenēm; turklāt nosoda viņu piespiedu rusifikāciju un pakļaušanu militāri patriotiskai apmācībai, kara propagandai un militarizācijai; prasa nekavējoties, droši un bez nosacījumiem atgriezt nolaupītos bērnus un prasa ES piešķirt prioritāti bērnu psihoemocionālajai veselībai kā tās atjaunošanas atbalsta īpašam komponentam; aicina Komisiju un dalībvalstis stiprināt atbalstu Ukrainas iestādēm, kā arī starptautiskajām un

nevalstiskajām organizācijām šo noziegumu dokumentēšanā un skarto bērnu identificēšanā, repatriācijā, reintegrācijā, rehabilitācijā un atbalstīšanā; atzinīgi vērtē arvien aktīvāku iesaisti Starptautiskajā koalīcijā Ukrainas bērnu atgriešanai, kas ir nozīmīga platforma koordinētai starptautiskai rīcībai ar mērķi atgriezt nelikumīgi deportētos un piespiedu kārtā pārvietotos Ukrainas bērnus;

6. pauž nožēlu par kraso cilvēktiesību situācijas pasliktināšanos Krievijas okupētajās teritorijās, piemēram, par patvaļīgu aizturēšanu un pazušanu, spīdzināšanu, Krievijas pasu piespiedu izsniegšanu Ukrainas pilsoņiem un viņu mobilizāciju uz laiku okupētajās teritorijās, karagūstekņu sodīšanu ar nāvi un nelikumīgām deportācijām; stingri un atkārtoti uzsver, ka visiem ukraiņiem, kuri Krievijas agresijas rezultātā piespiedu kārtā ir pārvietoti, ir neatņemamas tiesības pēc pilnīgas okupācijas izbeigšanas un Ukrainas teritoriālās integritātes atjaunošanas droši, brīvprātīgi un bez nosacījumiem atgriezties savās mājās;

7. stingri nosoda Krievijas Federācijas īstenoto nelikumīgo okupācijas administrācijas uzspiešanu uz laiku okupētajām Ukrainas teritorijām, kā arī tās sistemātisko, nelikumīgo publiskā un privātā īpašuma piesavināšanos, Ukrainas kultūras īpašuma un mantojuma izlaupīšanu un nelikumīgu izvešanu, saimniecisko darbību iznīcināšanu un šo teritoriju izmantošanu savām politiskajām un ekonomiskajām interesēm;

8. stingri nosoda to, ka Krievijas Federācija rekrutē ārvalstu valstspiederīgos, tostarp no trešām valstīm, lai viņi piedalītos tās agresijas karā pret Ukrainu, bieži vien izmantojot maldinošu praksi un neaizsargātus sociālekonomiskos apstākļus; uzsver, ka šāda prakse faktiski ir cilvēku tirdzniecība un nopietns cilvēktiesību pārkāpums; prasa ES un tās dalībvalstis kopā ar starptautiskajiem partneriem vērsties pret šādu praksi, tostarp piemērojot sankcijas, uzlabojot cietušo izpratni un sniedzot viņiem atbalstu, un mudina trešās valstis šādu rekrutēšanu novērst;

9. nosoda Krievijas Federācijas necilvēcīgo izturēšanos pret Ukrainas karagūstekņiem, tostarp spīdzināšanu un nogalināšanu, tādējādi pārkāpjot starptautiskās humanitārās tiesības, un prasa viņus nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot; prasa ES, tās dalībvalstīm un starptautiskajai sabiedrībai pastiprināt centienus, tostarp izmantojot diplomātiskus un juridiskus līdzekļus, nodrošināt atbilstību starptautiskajām tiesībām un veicināt turpmāku ieslodzīto apmaiņu; aicina Starptautisko Sarkanā Krusta komiteju pilnībā īstenot savas pilnvaras saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām, nodrošināto netraucētu un regulāri piekļuvi visām vietām, kur Ukrainas karagūstekņi un civiliedzīvotāji, tostarp aizturētie civiliedzīvotāji, tiek turēti; norāda, ka Ukraina turpina pildīt savus pienākumus saskaņā ar starptautiskajām tiesībām attiecībā uz izturēšanos pret karagūstekņiem;

10. aicina Komisiju un dalībvalstis būtiski palielināt ar veselību saistītu palīdzību un nodrošināt, ka ES atbalsta satvaros tiek pilnībā ņemtas vērā rehabilitācijas vajadzības; mudina Komisiju un dalībvalstis turpināt un, ja nepieciešams, palielināt atbalstu Ukrainas bēgļiem, kuri patlaban ir uzņemti dalībvalstīs, kā arī iekšzemē pārvietotajām personām Ukrainā;

11. prasa ES un tās dalībvalstīm cīnīties pret Krievijas dezinformāciju par tās agresijas karu un Ukrainas ES pievienošanās procesu, pilnībā ierobežojot darbības, kuras saistītas ar Krievijas valsts kontrolētām mediju organizācijām un to atbalstītājiem visās ES dalībvalstīs, paplašinot attiecīgos individuālo sankciju sarakstus, prasot juridisku atbildību no tiem, kas ir līdzdalībnieki valsts vadītā propagandā, stiprinot digitālo pratību, veicinot uz faktiem balstītu informēšanu, īpašu uzmanību pievēršot valstīm, pret kurām īpaši vērsta Krievijas propaganda ārpus Eiropas, un saucot sociālo mediju platformas pie atbildības par kaitīga satura izplatīšanu, stingri īstenojot Digitālo pakalpojumu aktu[5];

12. stingri uzsver Ukrainas neatņemamās tiesības uz pašaizsardzību saskaņā ar ANO Statūtu 51. pantu, tostarp Ukrainas tiesības uzbrukt likumīgiem mērķiem agresora — Krievijas — teritorijā, kamēr tā aizsargājas; ar dziļām bažām norāda, ka 2025. gadā ASV militārā palīdzība ir samazinājusies par 99 %; tādēļ uzteic NATO iniciatīvu “Prioritārais Ukrainas vajadzību saraksts”, kā arī NATO drošības palīdzības un apmācības misiju Ukrainai; atzinīgi vērtē ES un tās dalībvalstu vadošo lomu, jo tās ir galvenās finansiālā un militārā atbalsta sniedzējas Ukrainai, tostarp izmantojot ES militārās palīdzības misijas Ukrainas atbalstam apmācības iniciatīvas, kā arī finansējot un sniedzot militāro atbalstu, piemēram, pretgaisa aizsardzības sistēmas un tāldarbības triecienu spējas; prasa ES un tās dalībvalstīm palielināt palīdzību, lai atbalstītu Ukrainas tiesības uz pašaizsardzību; uzsver, ka pietiekama un paredzama militārā palīdzība, tostarp piekļuve finansējumam ieroču ražošanai, atbalsts šādai ražošanai ārpus Ukrainas un sadarbība starp *EDTIB* un Ukrainas aizsardzības rūpniecību, ir būtiska Ukrainas efektīvai pretestībai Krievijas agresijai, jo īpaši ņemot vērā kraso ASV militārās palīdzības samazinājumu;

13. norāda, ka Krievijas teritoriālo ieguvumu temps Ukrainā 2026. gadā palēninājās un Ukraina 2026. gada aprīlī atguva teritoriju, vienlaikus Krievija cieta īpaši lielus zaudējumus; pauž pārliecību, ka Ukraina var uzvarēt un tai ir jāuzvar un ka konflikta iznākums nav iepriekš nolemts; tādēļ uzskata, ka pastāvīgam un lielākam ES militārajam atbalstam var būt izšķiroša ietekme kaujaslaukā; aicina dalībvalstis

---

5 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/2065 (2022. gada 19. oktobris) par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK (Digitālo pakalpojumu akts) (OV L 277, 27.10.2022., 1. lpp.,http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

rīkoties izlēmīgāk un ātrāk, tostarp ievērojami palielinot un paātrinot ieroču un munīcijas piegādes Ukrainai un to finansēšanu;

14. jo īpaši mudina Vāciju nosūtīt Ukrainai t tāldarbības raķetes *Taurus* un aicina citas dalībvalstis steidzami nodrošināt Ukrainai papildu pretgaisa aizsardzības spējas, tostarp sistēmas *Patriot*, kā arī raķetes, kas paredzētas sistēmām *Patriot*, *SAMP/T*, *NASAMS*, *IRIS-T* un *HAWK*;

15. atzinīgi vērtē starptautiskos diplomātiskos centienus izbeigt karu un uzteic Ukrainas konstruktīvo pieeju; tomēr uzsver, ka pirms miera sarunām ir jāpanāk ilgtspējīgs pamiers; uzsver, ka jebkādam panāktajam mieram ir jābūt taisnīgam un ilgtspējīgam, pilnībā ievērojot Ukrainas suverenitāti un teritoriālo integritāti; uzsver, ka nevienam miera nolīgumam nevajadzētu kaitēt Ukrainas un Eiropas stratēģiskajām interesēm, nedz arī ierobežot Ukrainas spēju aizstāvēties un izvēlēties savas drošības un politiskās alianses bez Krievijas veto tiesībām; uzsver, ka tam jābalstās uz pilnīgu starptautisko tiesību principu ievērošanu, atbildību par kara noziegumiem, noziegumiem pret cilvēci un agresijas noziegumiem, kā arī Krievijas reparācijām par Ukrainā nodarīto milzīgo kaitējumu; uzsver, ka tajā būtu jāiekļauj Krievijas apņemšanās nekavējoties izbeigt hibrīdkaru pret ES un tās partneriem, tostarp Ukrainu, un būtu jāiekļauj arī visu nolaupīto Ukrainas bērnu un ieslodzīto Ukrainas civiliedzīvotāju atgriešana un pilnīga karagūstekņu, tostarp kritušo karavīru mirstīgo atlieku, apmaiņa; jebkuram šādam nolīgumam būtu jāsniedz Ukrainai stabilas un ticamas drošības garantijas Vašingtonas līguma 5. panta un Līguma par Eiropas Savienību 42. panta 7. punkta līmenī, tiklīdz karastāvoklis būs oficiāli beidzies; saprot, ka Ukraina uzskata pievienošanos ES par svarīgu drošības garantiju, jo īpaši ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 42. panta 7. punktu;

16. atkārtoti uzsver, ka tikai Ukraina var lemt par miera nolīguma nosacījumiem, kas ir pieņemami tās tautai; uzstāj, ka neko par Ukrainu nevar lemt bez pašas Ukrainas un neko par Eiropu — bez Eiropas; atkārtoti norāda, ka jebkāda vienošanās, kuras mērķis ir izbeigt Krievijas agresijas karu pret Ukrainu, neskartu tikai Krieviju un Ukrainu vien un būtiski ietekmētu Eiropas drošības kārtību kopumā; uzsver, ka jebkādu šādu vienošanos var panākt tikai ar ES un tās dalībvalstu līdzdalību; aicina Komisiju un dalībvalstis izpētīt iespēju iecelt un pilnībā pilnvarot augsta līmeņa Eiropas sarunu vedēju, kas pārstāvētu ES un tās dalībvalstis diplomātiskajās sarunās ar precīzi noteiktām pilnvarām; aicina Komisiju, Eiropas Ārējās darbības dienestu un Padomi koordinācijā ar Ukrainu un apspriežoties ar dalībvalstīm, izstrādāt stratēģiska scenārija dokumentu pēckara drošības un sadarbības arhitektūrai Eiropas kontinentā, atspoguļojot pagātnē gūto pieredzi un ietverot iespējamos parametrus turpmākajām attiecībām ar Krieviju pēc kara

beigām, tostarp drošības, enerģētikas, robežu, pārskatatbildības un reparāciju jautājumus;

17. pauž dziļu nožēlu par to, ka Krievija līdz šīm nav izrādījusi vēlmi panākt ilgtspējīgu mieru un izmanto savus diplomātiskos sakarus ar Amerikas Savienotajām Valstīm tikai tam, lai izvērstu psiholoģiskā kara kampaņu un mazinātu starptautisko atbalstu Ukrainai; šajā sakarā atkārtoti norāda, ka ir jāpalielina spiediens uz Krieviju, un nosoda Amerikas Savienoto Valstu pieņemto lēmumu daļēji atvieglot sankcijas pret Krieviju, nosoda Amerikas Savienoto Valstu nostāju, kas paredz sniegt ASV drošības garantijas Ukrainai ar nosacījumu, ka Ukraina atsakās no Donbasas; atgādina, ka tieši kontakti ar Krieviju, neizdarot jēgpilnu spiedienu, publiska atteikšanās no būtiskas ietekmes, militārā atbalsta samazināšana, atteikšanās īstenot papildu sankcijas un jau spēkā esošo sankciju atcelšana, Ukrainas šantažēšana, lai tā ASV uzņēmumiem piešķirtu preferenciālu piekļuvi atjaunošanai un piekļuvi dabas resursiem, kā arī mēģinājumi piespiest Ukrainu piekrist teritoriālām koncesijām un atteikties no tās likumīgajām tiesībām uz pašaizsardzību ir tādu diplomātisko centienu elementi, kas nolemti neveiksmei;

18. atzinīgi vērtē G7 līderu 2026. gada jūnija paziņojumu par Ukrainu, tostarp apņemšanos: a) atbalstīt jauno impulsu kaujas laukā un tā paātrināšanu, tostarp apsverot iespēju attiecināt uz Ukrainu licenču priekšrocības, lai ļautu palielināt Ukrainas militāro ražošanu, un b) palielināt spiedienu uz Krievijas kara ekonomiku; aicina ES un tās dalībvalstis veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu praktisko īstenošanu;

19. uzstāj, ka ES un tās dalībvalstīm kopā ar partneriem un sabiedrotajiem ir jāveicina stingras un juridiski saistošas drošības garantijas Ukrainai, lai atturētu Krieviju no turpmākas agresijas, un tās būtu jāpastiprina ar saistošiem mehānismiem, lai uzraudzītu atbilstību, sistemātiski koordinētu palīdzību un garantētu pastāvīgu, ilgtermiņa atbalstu Ukrainas suverenitātei, teritoriālajai integritātei un atjaunošanai; atzinīgi vērtē Parīzē 2026. gada 6. janvārī notikušās labas gribas koalīcijas sanāksmes secinājumus; ļoti atzinīgi vērtē priekšlikumu izveidot daudznacionālus drošības spēkus Ukrainai un mudina visas ES dalībvalstis rūpīgi apsvērt, kā tās šādus spēkus var vislabāk atbalstīt; atzinīgi vērtē vienošanos pabeigt izstrādāt politiski un juridiski saistošu apņemšanos atjaunot mieru un drošību gadījumā, ja Krievija nākotnē veiktu bruņotu uzbrukumu, un skaidru satvaru Ukrainas atbalstam; atkārtoti prasa gatavo ES dalībvalstu koalīcijai izskatīt, kā izveidot Eiropas vadītu integrētu pretgaisa aizsardzības zonu, kurā varētu izmantot kaujas gaisa patruļas neapstrīdētās Ukrainas teritorijās, kas palīdzētu aizsargāt Ukrainas civiliedzīvotājus no neselektīviem uzbrukumiem civilajai infrastruktūrai, piedāvātu proaktīvu aizsardzību pret Krievijas veiktiem ES gaisa telpas pārkāpumiem un mainītu spēka līdzsvaru, lai palīdzētu piespiest Krieviju sēsties pie sarunu galda;

20. prasa, ņemot vērā nepieciešamību izdarīt lielāku spiedienu uz Krieviju, noteikt stingrākas, visaptverošākas un strukturālākas sankcijas pret Krieviju un tās sabiedrotajiem, lai atņemtu tai resursus, kas nepieciešami militārās mašinērijas finansēšanai un agresijas pret Ukrainu turpināšanai, tostarp mērķtiecīgas individuālas sankcijas saskaņā ar ES globālo cilvēktiesību sankciju režīmu (ES Magņitska likumu) pret tiem, kuri ir atbildīgi par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem; prasa sankciju sarakstus vairāk saskaņot ar līdzīgi domājošu partneru sankciju sarakstiem; stingri prasa palielināt administratīvo spēju un finanšu resursus, lai uzlabotu ES sankciju izstrādi, īstenošanu un izpildi; uzstāj, ka nevienas sankcijas nedrīkstētu atcelt, kamēr nav panākta vienošanās par miera līgumu un tas nav ilgtspējīgi īstenots; aicina Padomi un dalībvalstis sistemātiski risināt sankciju apiešanas jautājumu; uzsver, ka sankcijas nepārprotami ietekmē Krievijas ekonomiku, tomēr atkārtoti norāda, ka sankciju režīmam jābūt plašākam un tā īstenošanai — stingrākai, lai panāktu nepieciešamo rezultātu, proti, ierobežotu Krievijas līdzekļus tās agresijas karam; tādēļ prasa pastiprināt un paplašināt sankcijas, kas vērstas uz Krievijas primārajiem ienākumu avotiem, tostarp, bet ne tikai uz enerģētiku, izejvielām, finanšu un transporta nozari; prasa ES un tās dalībvalstīm koordinēti strādāt pie tā, lai aizliegtu tirdzniecību un komercdarbību ar Krieviju un Baltkrieviju, īpašu uzmanību pievēršot potenciāli divējāda lietojuma precēm un tehnoloģijām, un aizliegt preču tranzītu uz Savienību un no tās caur to teritoriju; prasa pilnībā aizliegt Krievijas tērauda izstrādājumus un alumīnija oksīda eksportu uz Krieviju;

21. prasa pastiprināt centienus likvidēt Krievijas ēnu flotes darbības, kas rada būtisku un pieaugošu risku kuģošanas drošībai un videi, jo īpaši stratēģiski svarīgajā Baltijas jūrā; šajā sakarā aicina veidot ciešāku sadarbību starp iestādēm dalībvalstīs ap Baltijas jūru, lai nodrošinātu, ka ēnu flotes darbības tiek efektīvi apturētas; mudina dalībvalstis stingri ievērot ES tiesību aktus un apturēt visu Krievijas sašķidrinātās dabasgāzes un dabasgāzes importu, no kura gūtie ieņēmumi ir pastāvīgi atbalstījuši Krievijas kara mašinēriju un mazinājuši ES sankciju efektivitāti un ES atbalstu Ukrainai

22. pauž nožēlu par Starptautiskās Olimpiskās komitejas un Starptautiskās Paralimpiskās komitejas bargajiem lēmumiem attiecībā uz Ukrainas sportistu vārda brīvību Milānas–Kortīnas 2026. gada ziemas olimpiskajās un paralimpiskajās spēlēs, kā arī par Pasaules Ūdens sporta veidu organizācijas lēmumu atcelt sankcijas pret Krievijas un Baltkrievijas sportistiem un Venēcijas biennāles lēmumu atsākt uzņemt Krievijas māksliniekus; uzsver to, ka Krievijas un Baltkrievijas režīmi aktīvi izmanto sportu un kultūru, lai izplatītu valsts propagandu un mainītu naratīvu par smagu cilvēktiesību pārkāpumu un kara noziegumu izdarītājiem; pauž solidaritāti ar Ukrainas sportistiem, kuri tikuši diskriminēti, un prasa ES un tās dalībvalstīm nodrošināt Eiropas konkurences tiesību pilnīgu

piemērošanu un izpildi; prasa novērst ES vīzu izsniegšanu Krievijas sportistiem un māksliniekiem, kuri nenorobežojas no Krievijas agresijas kara pret Ukrainu;

II. Ilgtermiņa finansiālais atbalsts Ukrainai un kara reparācijas

23. uzteic Komisijas 2026. gada janvāra paziņojumu, ka tā 2026.–2027. gadā nodrošinās 90 miljardus EUR kritiski svarīgam atbalstam Ukrainas budžeta un militārajām vajadzībām, un atzinīgi vērtē nepieciešamo elastību, kas iekļauta paketē saskaņā ar atkāpes režīmu, kurš noteikts 13. panta 5. punktā ierosinātajā regulā, ar ko izveido Ukrainas atbalsta aizdevumu 2026. un 2027. gadam[6]; atzinīgi vērtē to, ka Padome ir atrisinājusi strupceļu, kas kavē Ukrainas atbalsta aizdevuma izmantošanu un Eiropas Miera mehānisma Ukrainas palīdzības fonda atbloķēšanu; aicina Ungārijas, Slovākijas un Čehijas valdību pārskatīt to nepiedalīšanās kārtību un iesaistīties aizdevuma garantiju sniegšanā; atzinīgi vērtē pirmo maksājumu 3,2 miljardu EUR apmērā no Ukrainas atbalsta aizdevuma, kas Ukrainai tika izmaksāts 2026. gada 25. jūnijā;

24. aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt visaptverošāku, ilgtermiņa un stratēģisku pieeju Ukrainas atbalstam, kas būtu plašāka par *ad hoc* palīdzības pasākumiem; uzsver, ka ir nepieciešama strukturēta un daudzpusīga ES stratēģija, kurā būtu apvienots ilgstošs militārais un ekonomiskais atbalsts, kā arī atbalsts rūpniecībai; šajā sakarā prasa būtiski palielināt Eiropas ar aizsardzību saistītās ražošanas spējas un izveidot saskaņotus Eiropas mēroga iepirkuma mehānismus, lai nodrošinātu laicīgu un pietiekamu munīcijas un aprīkojuma piegādi Ukrainai;

25. atkārtoti pauž stingru pārliecību par to, ka Krievijai ir jāsedz Ukrainai nodarītie milzīgie zaudējumi; uzsver, ka ir vajadzīgs paredzams daudzgadu finanšu satvars Ukrainai, kas palīdzēs Ukrainai segt atjaunošanas un aizsardzības izmaksas Krievijas agresijas laikā, izvairoties no ikgadējas nenoteiktības; pauž nožēlu par to, ka Komisija un Padome nevienojās par Komisijas priekšlikumu par reparāciju aizdevumu[7], izmantojot naudas atlikumus, kas saistīti ar Krievijas valsts aktīviem, un atzinīgi vērtē Padomes aicinājumus Komisijai turpināt darbu pie to instrumentu tehniskajiem un juridiskajiem aspektiem, ar kuriem izveido reparāciju aizdevumu,

---

6 Komisijas 2026. gada 14. janvāra priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko īsteno ciešāku sadarbību Ukrainas atbalsta aizdevuma izveidošanā 2026. un 2027. gadam (COM(2026)0020).

7 Komisijas 2025. gada 3. decembra priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru izveido reparāciju aizdevumu Ukrainai un groza Eiropas Parlamenta un Padomes 2024. gada 29. februāra Regulu (ES) 2024/792, ar ko izveido Ukrainas mehānismu (COM(2025)3502).

pamatojoties uz naudas atlikumiem, kuri saistīti ar imobilizētajiem Krievijas aktīviem, lai samaksātu par Ukrainas aizsardzību, atjaunošanu un reparācijām; atkārtoti apstiprina nepieciešamību imobilizētos aktīvus iekļaut īpašam nolūkam izveidotā mehānismā;

26. atzinīgi vērtē vienošanos par Konvenciju par Starptautiskās Prasību komisijas izveidi un mudina to steidzami ratificēt; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu sākt procesu, lai ES kļūtu par dibinātāju Īpašajam tribunālam agresijas noziegumam pret Ukrainu, jo tas ir solis ceļā uz to, lai nodrošinātu saukšanu pie atbildības par agresijas noziegumu un atbalstītu starptautiskos centienus tiesiskuma jomā; prasa nodrošināt spēcīgāku ES atbalstu pierādījumu vākšanai un saglabāšanai par Krievijas kara noziegumiem Ukrainā, tostarp būtiski palielināt finansiālo, tehnisko un kriminālistikas palīdzību Ukrainas kara noziegumu prokuroriem un izmeklēšanas struktūrām;

III. Apņemšanās pievienoties ES un pievienošanās sarunas

27. ļoti atzinīgi vērtē Ukrainas pastāvīgo apņēmību izpildīt prasības dalībai ES un tās spēju panākt progresu ceļā uz pievienošanos ES; uzsver, ka Ukrainas sniegums vienmēr ir jāvērtē, ņemot vērā Krievijas nepārtraukto agresijas karu un tā negatīvo ietekmi uz Ukrainas demokrātiskajiem procesiem un valsts pārvaldi;

28. atkārtoti apstiprina, ka, lai gan ES paplašināšanās procesam arī turpmāk jābūt stingri pamatotam ar nopelniem, objektīvam un balstītam uz Kopenhāgenas kritērijiem un paplašināšanās satvara nosacījumiem, paplašināšanās ir savstarpēji izdevīgs ģeostratēģisks ieguldījums mierā, stabilitātē un drošībā Eiropas kontinentā, kā arī morāls pienākums; tādēļ uzsver, ka Ukrainas nākotne ir saistīta ar ES, un atzīst Ukrainas integrāciju Eiropā par stratēģisku Savienības prioritāti;

29. uzteic to, ka Ukraina ir pieņēmusi valsts programmu Ukrainas tiesību aktu pielāgošanai Eiropas Savienības tiesību aktiem kā nozīmīgu instrumentu tiesību aktu saskaņošanas procesa strukturētai un pārredzamai plānošanai, tostarp tās pašas ambiciozos termiņus visu to pasākumu veikšanai, kas nepieciešami, lai izpildītu etalonrādītājus līdz 2027. gada beigām;

30. atzinīgi vērtē to, ka ir pabeigts pārbaudes process attiecībā uz visām kopām, pieņemot zināšanai Komisijas un Padomes novērtējumu, ka Ukraina ir panākusi ievērojamu progresu sarunu kopu atvēršanai; atzinīgi vērtē Eiropadomes 2026. gada marta aicinājumu Padomei nekavējoties atvērt visas sarunu kopas un aicina Padomi nekavējoties rīkoties, lai veiktu turpmākus pasākumus saistībā ar minēto lēmumu, sākot ar pamatjautājumu kopu; vienlaikus atzinīgi vērtē Komisijas un Padomes prezidentvalsts Kipras lēmumu turpināt sarunas tehniskā līmenī, gaidot sarunu sākšanu nākotnē;

31. stingri mudina visas dalībvalstis un jo īpaši jauno Ungārijas valdību pārtraukt uzlikt veto sarunu kopu atvēršanai un beigt izmantot Ukrainas izredzes pievienoties ES iekšpolitikā un politiskajās kampaņās; atzinīgi vērtē pievienošanās sarunu pirmās fundamentālās kopas atvēršanu un sagaida, ka tam sekos arī turpmākās kopas;

32. apzinās, ka Ukrainas iespējamā pievienošanās Savienībai būtiski ietekmēs budžetu; tomēr uzver — paredzams, ka lielāko daļu atjaunošanas izmaksu segs no citiem avotiem, kas nav ES budžets, un papildus milzīgiem iekšējiem centieniem būs vajadzīgs starptautisko finanšu iestāžu, privāto investīciju un partnervalstu ieguldījums; uzsver, ka ir svarīgi dalībvalstīs un Ukrainā saglabāt un vēl vairāk stiprināt sabiedrības atbalstu paplašināšanās procesam un Ukrainas pievienošanās faktam, kam nepieciešama īpaša, uz faktiem balstīta komunikācija ES un valstu līmenī, tostarp par to, kā risināt pamatotas bažas par ietekmi uz konkrētām ekonomikas nozarēm un ES rīcībpolitikām, piemēram, kopējo lauksaimniecības politiku;

33. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis maksimāli domāt inovatīvi, lai nodrošinātu, ka diskusijas par Ukrainas dalību ES nekļūst par negatīvu faktoru miera sarunās, attiecībā uz citām pievienošanās sarunvalstīm vai Ukrainas iekšzemes politiku; aicina dalībvalstis aktīvi un konstruktīvi iesaistīties diskusijās par priekšlikumiem, kuru mērķis ir veicināt Ukrainas integrāciju Eiropā, vienlaikus atspoguļojot ES stratēģiskās intereses, ņemot vērā dinamiku pievienošanās sarunvalstīs, tostarp Krievijas mēģinājumus graut sabiedrības atbalstu ES paplašināšanai un pievienošanās procesam, un veicinot Ukrainas un Eiropas kontinenta turpmāko drošību; atkārtoti aicina palielināt ES spēju rīkoties, vienkāršojot lēmumu pieņemšanas procesus, piemēram, ieviešot kvalificēta vairākuma balsošanu par pievienošanās procesa starpposmiem, lemjot par sarunu sākšanu un atsevišķu sarunu kopu un sadaļu atvēršanu un slēgšanu, pilnībā ievērojot Līgumus;

34. atgādina par savu iepriekš pieņemto nostāju attiecībā uz Volīnijas slaktiņu, pauž nožēlu par prezidenta Volodimira Zelenska neseno nevajadzīgo un neprovocēto eskalāciju, pārdēvējot Ukrainas bruņoto spēku elites militāro vienību par Ukrainas nemiernieku armijas (UPA) varoņiem; pauž nožēlu par to, ka netiek ņemts vērā tas, ka Polijai tas ir sensitīvs jautājums, un sēras par UPA aplēstajiem desmitiem tūkstošu upuru un viņu ģimeņu, jo īpaši ņemot vērā Polijas nelokāmo atbalstu Ukrainas cīņai pret Krievijas agresiju; uzskata, ka šis lēmums kaitē kaimiņattiecībām un iepriekšējiem centieniem patiesa un patiesa izlīguma garā pievērsties neatrisinātiem un sāpīgiem divpusējo vēsturisko attiecību aspektiem un neatbilst Eiropas vērtībām; aicina mazināt saspīlējumu un atjaunot godprātīgus centienus panākt izlīgumu;

35. uzskata, ka Ukrainas uz sadarbību un nākotni vērstā politika attiecībā uz kaimiņvalstīm, tostarp divpusēju strīdu izšķiršana un vēsturiskais dialogs, veicina progresu pievienošanās procesā, un uzsver, ka pievienošanās procesu nevajadzētu ļaunprātīgi izmantot, lai kavētu uz nopelniem balstītu progresu ceļā uz Eiropu vai atsvērtu Savienības plašākās stratēģiskās intereses, un ka šādi jautājumi drīzāk ir jārisina, izmantojot atklātu dialogu un patiesu sadarbību;

IV. Demokrātija un demokrātijas institūti

36. uzteic Ukrainas ārkārtējos centienus kara laikā stiprināt demokrātijas institūtus; tomēr pauž bažas par to, ka nesen ir pasliktinājušās attiecības starp valdības likumdevējvaru un izpildvaru; stingri mudina visas iesaistītās puses atjaunot produktīvas attiecības starp valdību un Augstāko radu un aicina visus Ukrainas politiskos dalībniekus, jo īpaši tos, kas pašlaik ir pie varas, veicināt politisko vienotību un saskaņotu, iekļaujošu politikas veidošanu, mudinot Ukrainas politiskos spēkus saglabāt vienotību attiecībā uz valsts aizsardzību un tās virzību uz integrāciju ES; konkrētāk, aicina Ukrainas iestādes ievērot varas dalīšanas, daudzpartiju plurālisma un iekļaušanas principu, nodrošinot vietējo iestāžu un vietējo pašpārvaldes struktūru kompetenču un tiesību pienācīgu ievērošanu, tiesiskuma un pamatbrīvību, tostarp mediju plurālisma, ievērošanu saskaņā ar demokrātijas principiem un vērtībām, ko ukraiņi tik apņēmīgi un drosmīgi aizstāv; prasa ES iestādēm padziļināt sadarbību ar Augstāko radu;

37. atkārtoti norāda, ka valsts iekšējai politiskajai vienotībai ir kritiski svarīga nozīme, jo tā ir pamatpīlārs Ukrainas ilgtermiņa noturībai pret Krievijas Federācijas nepārtraukto agresiju; turklāt atkārtoti norāda, ka ir svarīgi saglabāt parlamentāro plurālismu kā demokrātiskas pārvaldības stūrakmeni; uzsver, ka ir vajadzīga konstruktīva un jēgpilna sadarbība starp visiem parlamentārajiem politiskajiem spēkiem, kas ir pārstāvēti Augstākajā radā, lai stiprinātu politisko, militāro, ekonomisko un sociālo noturību, kā arī īstenotu ES pievienošanās kritērijus;

38. atkārtoti norāda uz Augstākās radas izšķirošo lomu laicīgā reformu pieņemšanā; uzsver, ka ir būtiski ievērot un stiprināt Augstākās radas institucionālo lomu, un atbalsta notiekošos reformu centienus uzlabot tās likumdošanas spēju, izpildvaras pārraudzību un pārskatatbildību sabiedrības priekšā; pauž bažas par kavēšanos šādu tiesību aktu pieņemšanā un aicina Augstāko radu un tās deputātus izveidot paātrinātu procedūru to ātrai pieņemšanai, vienlaikus pilnībā ievērojot likumdošanas priekšlikumu parlamentāro uzraudzību;

39. mudina Ukrainas valdību un opozīciju aktīvi meklēt veidus un praktiskus risinājumus, tostarp apsvērt jaunas pieejas plašai politiskai sadarbībai, lai strādātu kopā, īstenojot Eiropas reformas

Ukrainas virzībā uz dalību ES; atkārtoti pauž bažas par ierobežojumiem attiecībā uz Ukrainas Augstākās radas deputātu ceļošanu uz ārvalstīm un atkārtoti iesaka atcelt ierobežojumus parlamenta deputātu ārvalstu ceļojumiem, kas saistīti ar pilnvarām un politiku; iesaka stiprināt Augstākās radas likumdošanas spēju, lai tiktu pieņemti kvalitatīvāki tiesību akti un cīnītos pret "surogātlikumdošanu", kad par vienu tematu vienlaikus tiek skatīti vairāki sliktas kvalitātes tiesību aktu projekti;

40. atzinīgi vērtē Ukrainas pastāvīgo dalību Austrumu partnerībā un *Euronest* parlamentārajā asamblejā; atzinīgi vērtē Augstākās radas opozīcijas pārstāvju dalību tās sanāksmēs;

41. uzsver, ka ir jāatbalsta konstruktīva politiskā kultūra un jāveicina uz uzticēšanos balstīta sadarbība starp politiskajām partijām Ukrainā; norāda uz Ukrainas parlamenta deputātu aktīvo dalību Žana Monē dialogā par mieru un demokrātiju ar Ukrainas Augstāko radu un to, ka šogad aprit 10 gadi kopš dialoga uzsākšanas 2016. gada oktobrī; atzinīgi vērtē šo formātu kā ilgstošu un konstruktīvu partiju dialoga instrumentu, kas ir palīdzējis vadībai un visām Augstākās radas parlamentārajām frakcijām un grupām panākt vienprātību par institucionālajām reformām; mudina Augstāko radu sasaukt vēl vienu dialoga kārtu, lai konsolidētu reformas, kas vajadzīgas Ukrainas pievienošanās procesam;

42. uzteic Ukrainas ārkārtējos centienus, kas veikti, lai sagatavotos demokrātiskām vēlēšanām, kuras notiks pēc karastāvokļa atcelšanas, un uzstāj, ka ir jāatvēl pietiekami ilgs laiks, lai izpildītu nepieciešamos standartus un nosacījumus brīvām un godīgām vēlēšanām; atgādina, ka saskaņā ar plaši atzītiem demokrātijas principiem un Ukrainas konstitūciju vēlēšanas nevar rīkot kara un karastāvokļa laikā un ka, lai vēlēšanas atbilstu starptautiskajiem standartiem, ir nepieciešama kopumā droša situācija un pietiekams laiks, lai sagatavotos un piekļūtu informācijai; tādēļ uzskata, ka ASV administrācijas spiediens uz Ukrainu rīkot vēlēšanas, kamēr turpinās Krievijas agresijas karš un valstī ir karastāvoklis, ir nevietā, un uzskata, ka tas neatbilst demokrātiskās leģitimitātes mērķim;

43. atzīst nozīmīgo darbu, ko veic Augstākās radas izveidotās darba grupas, lai izstrādātu vēlēšanu tiesību aktus pirmajām pēckara vēlēšanām; prasa ES un tās dalībvalstīm sniegt atbalstu Ukrainas vēlēšanu tiesību aktu reformas īstenošanā, tostarp lai likvidētu šķēršļus, kas liedz piespiedu kārtā pārvietotām personām piedalīties parlamenta un prezidenta vēlēšanās, kā arī sniegt finansiālu palīdzību, jo īpaši balsošanas organizēšanai ārpus Ukrainas; iesaka Eiropas Savienībai pilnībā atbalstīt un sagatavot ilgtermiņa starptautisku vēlēšanu novērošanas misiju;

44. atgādina, ka Krievijas agresijas karš tiek īstenots arī informatīvajā telpā, un stingri nosoda Krievijas mēģinājumus deleģitimizēt

Ukrainas institūcijas; uzsver, ka Krievijas informatīvais karš ir vērsts uz sabiedrības atbalstu Ukrainai Eiropas demokrātiskajās valstīs, tostarp atbalstot dažādas politiskās partijas; tādēļ uzstāj, ka Ukrainai jāsaņem ES palīdzība cīņā pret ārvalstu īstenotu informācijas manipulāciju un iejaukšanos tās pēckara vēlēšanās, līdzīgi kā Moldovas Republikai sniegtā palīdzība, un mudina Ukrainu un ES apvienot spēkus šajā nolūkā;

45. uzteic parlamenta sēžu tiešraides atjaunošanu, kas ir stiprinājusi Ukrainas demokrātisko leģitimitāti; atzīst grūtības, kas saistītas ar plurālistisku mediju saglabāšanu kara apstākļos; uzsver, ka jebkādi ierobežojumi, kas ieviesti šādos ārkārtējos apstākļos, nav pastāvīgi pēc būtības un tie būtu regulāri jāpārskata un jāpielāgo, ja tas ir lietderīgi un iespējami, ņemot vērā mainīgo situāciju; uzsver, ka kara turpināšanās pati par sevi neattaisno ierobežojumu turpināšanu nenoteiktu laiku un ka, stiprinoties Ukrainas noturībai, šādi pasākumi būtu pakāpeniski jāatvieglo, saglabājot tikai tos, kuri ir stingri nepieciešami un samērīgi ar esošajiem valsts drošības apsvērumiem;

V. Tiesiskums un tiesu sistēmas reformas

46. uzteic to, ka ir pieņemts 10 punktu reformu prioritāšu plāns (tā dēvētais Kosas–Kačkas plāns), par kuru ES un Ukraina vienojās 2025. gada decembrī, jo tas ir būtisks solis virzībā uz tiesiskuma stiprināšanu un tiesu sistēmas reformas sekmēšanu un korupcijas apkarošanas centienu pastiprināšanu; atzinīgi vērtē, ka notiek darbs, lai plānu īstenotu, un mudina Ukrainu pēc iespējas drīzāk sasniegt konkrētus rezultātus, virzot galvenās reformas tālāk par diskusiju vai darba grupu posmiem; uzsver, ka 2026. gada vidū plāna īstenošanas līmenis aptuveni 15 % apmērā, kā to izmērījusi Ukrainas domnīcu kopiena, būtu jāuzskata par Ukrainai neapmierinošu;

47. uzsver, ka ir svarīgi to laicīgi un pilnīgi īstenot, cita starpā izmantojot skaidri noteiktus atskaites punktus, izmērāmus rādītājus un efektīvus uzraudzības mehānismus; pauž bažas par ierobežoto progresu dažās prioritārajās jomās un mudina Ukrainas iestādes paātrināt īstenošanu, pamatojoties uz skaidriem etalonrādītājiem un noturīgu politisko apņemšanos, jo laicīga, ticama un efektīva īstenošana būs būtiska, lai stiprinātu Ukrainas demokrātisko noturību un virzītu uz priekšu tās pievienošanās ES procesu;

48. atzinīgi vērtē pamatiniciatīvas “*Ukraine2EU*” izveidi, kuru uzsāka ES, Lietuva un Dānija, kurai pēc tam pievienojās Zviedrija, Īrija un Polija un kura paredz sniegt mērķtiecīgu palīdzību Ukrainas valsts iestādēm, tām sperot soļus nolūkā pabeigt pievienošanās ES procesu un sagatavotos dalībai ES; uzsver, cik svarīgi ir tādi tehniskās palīdzības projekti kā šis, un aicina tos pastāvīgi atbalstīt un iesaistīties lielākam skaitam dalībvalstu; turklāt pauž uzslavu par

pilsoniskās sabiedrības organizāciju centieniem uzraudzīt īstenošanu un atbalstīt turpmāku reformu īstenošanu;

49. atzinīgi vērtē Ukrainas progresu tiesu iestāžu reformā un cīņā pret korupciju un atzīst, ka šāds progress tiek panākts ārkārtēja kara spiediena apstākļos; aicina panākt noturīgu un paātrinātu progresu šajās kritiski svarīgajās jomās, jo stingrs tiesiskums nodrošina pārredzamību un pārskatatbildību atjaunošanas un ekonomikas atveseļošanas procesos un uzlabo investīciju vidi un starptautisko partneru uzticēšanos; atzinīgi vērtē 2025. gada maijā pieņemtā tiesiskuma ceļveža īstenošanu un uzsver, ka šis progress ir tieši saistīts ar pieaugošo sabiedrības uzticēšanos valsts iestādēm;

50. vēl aizvien pauž bažas par to, ka Ukrainas Konstitucionālajā tiesā nav iecelt starptautiski pārbaudīti tiesneši; aicina Augstāko radu pieņemt Likumu par Konstitucionālo tiesu saskaņā ar Venēcijas komisijas atzinumiem, nodrošinot pārredzamu atlases procedūru ar starptautisku ekspertu dalību un divu trešdaļu parlamenta deputātu balsu vairākumu iecelšanai; mudina Ukrainu izmantot pieejamās starptautiskās speciālās zināšanas un palīdzību tiesu sistēmas pārveidē, vienlaikus atzīstot, ka institucionālie uzlabojumi prasa īstenot plašākus pasākumus snieguma un neatkarības stiprināšanai; prasa 2026. gadā par prioritāti noteikt progresa panākšanu saistībā ar Ukrainas Valsts advokātu kolēģijas visaptverošu reformu;

51. mudina Ukrainu veikt papildu centienus, lai nodrošinātu tiesu amatpersonu profesionalitāti un integritāti; uzsver, ka ir vajadzīga pārredzama iecelšana amatā tiesu iestādēs un efektīva izmeklēšana un sodīšana par korupcijas nodarījumiem visos līmeņos; mudina Ukrainu reformēt ģenerālprokurora amata kandidātu atlases procesu un ģenerālprokurora atbrīvošanu no amata un ierobežot neatļautu ietekmēšanu atsevišķās lietās, tostarp ieviešot automātisku lietu sadali un ierobežojot piekļuvi lietas materiāliem; aicina tiesu iestādes turpināt investēt jaunās tehnoloģijās, lai palīdzētu atrisināt darbinieku trūkumu un lielu darba slodzi; uzteic tiesu iestādes par to, ka tās turpina darbu izaicinošos apstākļos, un Ukrainas pilsoniskajai sabiedrība par to, ka tās uzrauga tiesiskuma reformu īstenošanu;

52. prasa reformēt Drošības dienestu (*SBU*) un Valsts izmeklēšanas biroju (*SBI*), pamatojoties uz prezidenta Zelenska iniciatīvu, par ko tika paziņots 2026. gada 2. janvārī un pievēršot īpašu vērību *SBU* darbībām saistībā ar pretizlūkošanu, terorisma apkarošanu un citiem drošības apdraudējumiem, kā arī iespējamai pilnvaru ļaunprātīgai izmantošanai un cilvēktiesību ievērošanai; atzinīgi vērtē centienus, kas veikti, lai kara laikā šīs iestādes reformētu; tomēr pauž nožēlu par to, ka līdz 2026. gada aprīļa beigām Augstākās radas plenārsēdē vēl nebija pieņemts likumprojekts par *SBI* reformu; atzīst ES padomdevējas misijas Ukrainā ieguldījumu, ņemot vērā tās nozīmīgo

darbu saistībā ar Eiropas integrāciju, tostarp attiecībā uz drošības sektora reformu, tiesiskumu un pārskatatbildību;

53. aicina pārskatīt Kriminālprocesa kodeksu un saistītos tiesību aktus, lai nodrošinātu ātru un kvalitatīvu tiesiskumu, jo īpaši pārskatot noteikumus, kuri paredz automātisku izmeklēšanas izbeigšanu, jo ir beigušies pirmstiesas izmeklēšanas termiņi un saīsināti izmeklēšanas termiņi, kas apdraud sarežģītu krimināllietu, tostarp augsta līmeņa korupcijas lietu, efektīvu izmeklēšanu; turklāt mudina Ukrainas iestādes novērst pirmstiesas apcietinājuma praksi un procesuālo tiesību pārkāpumus; mudina nodrošināt lielāku pārredzamību attiecībā uz piekļuvi publiskajiem reģistriem, vienlaikus atzīstot kara laika drošības vajadzības; atzinīgi vērtē to, ka ir ieviests jauns likums par lobēšanu;

54. mudina Ukrainas iestādes atturēties no jebkādas politiski motivētas tiesvedības un neieviest individuālas sankcijas pret opozīcijas pārstāvjiem un pilsoniskās sabiedrības organizāciju vadītājiem; uzsver, ka šāda prakse var apdraudēt demokrātiskos standartus un sabiedrības uzticēšanos;

55. aicina Ukrainas iestādes novērst valsts tiesību aktos vispāratzītu Eiropas un starptautisko parlamentārās neatkarības standartu, piemēram, brīvas pārstāvības pilnvaru, varas dalīšanas un juridiskās noteiktības principa, pārkāpumus, ciktāl tie attiecas uz Ukrainas parlamenta deputāta kļūdainu pielīdzināšanu valsts amatpersonas statusam; uzsver, ka Ukrainas parlamenta deputātam ir pārstāvības pilnvaras un viņš neietilpst nevienā administratīvajā hierarhijā, nav iecelts amatā, neveic oficiālas funkcijas un tāpēc valsts tiesību aktos viņu nevar definēt kā valsts amatpersonu;

VI. Cīņa pret korupciju

56. atzinīgi vērtē specializēto korupcijas apkarošanas aģentūru panākto progresu augsta līmeņa lietu atklāšanā un saukšanā pie atbildības par tām un atzinīgi vērtē trauksmes cēlēju mehānismu īstenošanu; uzsver, ka nesen atklātā augsta līmeņa korupcija liecina gan par nepieciešamību turpināt cīņu pret korupciju, gan arī par panākumiem, to darot; atzīst, ka Ukraina ir guvusi ievērojamus panākumus korupcijas izmeklēšanā un kriminālvajāšanā; uzsver, ka joprojām ir būtiski panākt stabilus un neatgriezeniskus rezultātus attiecībā uz izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un galīgiem notiesājošiem spriedumiem augsta līmeņa korupcijas lietās; brīdina, ka jebkāds regress korupcijas apkarošanas reformās nopietni apdraudētu sabiedrības uzticēšanos un Ukrainas virzību uz integrāciju Eiropā;

57. atzinīgi vērtē to, ka Ukrainas Valsts korupcijas apkarošanas birojs (*NABU*) un Specializētā korupcijas apkarošanas prokuratūra (*SAPO*) pieņem darbā daudz jaunu darbinieku; turklāt atzinīgi vērtē to, ka ir

apstiprināta *NABU* attīstības stratēģija un ir uzsākts darbs pie *SAPO* institucionālās attīstības stratēģijas;

58. uzsver būtisko darbu, ko veic galvenās korupcijas apkarošanas iestādes, piemēram, *NABU*, kā arī pilsoniskās sabiedrības centienus saglabāt korupcijas apkarošanas pārvaldes iestāžu neatkarību un palielināt to efektivitāti; atzinīgi vērtē to, ka ir iecelti *SAPO* atlases komisijas starptautiskie locekļi, bet vienlaikus pauž bažas par ētikas jautājumiem, kas radušies saistībā ar vienu no Ukrainas locekļiem; atzinīgi vērtē panākto ievērojamo progresu, intervējot Augstākās korupcijas apkarošanas tiesas kandidātus stingrā, neatkarīgā, iekļaujošā un pārredzamā procesā, ko veic Publiskā starptautisko ekspertu padome un Augstākā tiesnešu kvalifikācijas komisija;

59. uzstāj, ka Ukrainas iestādēm ir jāgarantē *NABU* un *SAPO* institucionālā un operatīvā neatkarība; nosoda jebkādu politisku iejaukšanos, instrumentalizāciju vai iebiedēšanu, kas vērsta pret korupcijas apkarošanas iestādēm, tostarp nepamatotas pārbaudes, kriminālvajāšanu vai darbības ierobežojumus, un prasa nekavējoties izbeigt neatļautu spiedienu no drošības un izlūkošanas dienestu, tostarp *SBU*, puses; uzsver, ka *NABU* un *SAPO* aizsardzība ir būtisks priekšnoteikums tiesiskumam, Ukrainas pievienošanās ES procesam un uzticamai starptautiskā atbalsta izmantošanai;

60. atkārtoti norāda, ka ir nepieciešama Pretkorupcijas valsts aģentūra, lai uzlabotu tās aktīvu deklarāciju pārbaudes procedūras un tās centienus vērstu uz augstākā līmeņa amatpersonām apzinātās augsta riska jomās; mudina Ukrainu pilnībā īstenot Līdzekļu atguves un pārvaldības aģentūras reformu, tostarp tās nepieciešamos nolikumus; pauž nožēlu par to, ka tiesībaizsardzības aģentūras, kas nav specializētās korupcijas apkarošanas iestādes, ir panākušas ierobežotu progresu attiecībā uz to snieguma uzlabošanu korupcijas apkarošanas lietās;

61. atzinīgi vērtē Ukrainas dalību Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas Kukuļošanas jautājumu darba grupā kā pozitīvu soli ceļā uz pilntiesīgu dalību un kā papildu apliecinājumu Ukrainas apņēmībai ievērot starptautiskos pārredzamības un labas pārvaldības standartus; atzīst Ukrainas progresu kukuļošanas apkarošanas tiesību aktu īstenošanā attiecībā uz starptautiskajiem darījumiem kā zīmi tam, ka valsts integrējas starptautiskajā atbildīgu ekonomikas dalībnieku kopienā, un mudina Ukrainu turpināt centienus šo progresu turpināt;

62. atkārtoti norāda, ka ir svarīgi turpināt cīņu pret organizēto noziedzību; mudina Ukrainu īstenot papildu centienus pastiprināt cīņu pret maldinošu krāpšanu un tiešsaistes krāpšanu;

VII. Pamatbrīvības un cilvēktiesības

63. uzteic Ukrainas apņemšanos ievērot pamattiesības, neraugoties uz notiekošo Krievijas agresiju, un jo īpaši ļoti atzinīgi vērtē nacionālo minoritāšu rīcības plānu; mudina Ukrainu saskaņā ar Eiropas standartiem un Venēcijas komisijas ieteikumiem uzturēt strukturētu un lietišķu dialogu ar kaimiņos esošajām dalībvalstīm par nacionālo minoritāšu pārstāvju tiesībām; atzinīgi vērtē Ukrainas iestāžu centienus reformēt izglītības sistēmu un pauž cerību, ka Izglītības likuma noteikumi, kas stāsies spēkā 2027. gadā, neapdraudēs minoritāšu tiesības uz izglītību dzimtajā valodā;

64. aicina Ukrainu nodrošināt pastāvīgu atbalstu vārda brīvībai un mediju neatkarībai; aicina Ukrainu nodrošināt, ka karastāvokļa ierobežojumi ir absolūti nepieciešami un samērīgi; prasa ātri, neatkarīgi un efektīvi izmeklēt iebiedēšanas un tiešas aizskaršanas gadījumus, kā arī netieša spiediena veidus uz žurnālistiem un mediju iestādēm; atgādina, ka sabiedriskās apraides neatkarības nodrošināšanā izšķiroša nozīme ir pienācīgam finansējumam, kas ļauj tai pildīt lomu, kura noteikta Ukrainas tiesību aktos, un aicina Ukrainas iestādes nodrošināt, ka publiski finansēto mediju radītais saturs atspoguļo plurālismu Ukrainas politikā un sabiedrībā;

65. mudina pieņemt likumprojektu Nr. 13597, kas stiprina juridisko aizsardzību pret diskrimināciju, naida noziegumiem un naida runu sakarā ar rasi, ādas krāsu, politisko, reliģisko un citu pārliecību, dzimumu, seksuālo orientāciju, dzimumidentitāti, valstspiederību, etnisko, sociālo vai ārvalsts izcelsmi, vecumu, veselības stāvokli, invaliditāti, ģimenes un īpašumtiesību statusu, ģimenes tiesībām un pienākumiem, dzīvesvietas, valodas, nodarbošanās vai citiem apsvērumiem atbilstīgi Ukrainas saistībām saskaņā ar asociācijas nolīgumu un ES pievienošanās procesu;

66. atzinīgi vērtē Ukrainas pastāvīgos centienus modernizēt civiltiesības; uzsver, ka ir būtiski nodrošināt, ka jebkādas šādas reformas pilnībā atbilst ES standartiem attiecībā uz vienlīdzību un nediskrimināciju, tostarp sieviešu un *LGBTIQ*+ tiesību aizsardzību; atzinīgi vērtē Ukrainas Augstākās tiesas spriedumu, ar kuru viena dzimuma pāris tiek atzīts par *de facto* ģimeni; prasa pieņemt likumprojektu Nr. 9103 par civilpartnerattiecību juridisku atzīšanu Ukrainā;

67. uzteic Ukrainas pilsoniskās sabiedrības veiktās pārbaudes un aizstāvību, kuru rezultātā Ukrainas likumdevēji ir devuši solījumu atsaukt Ģimenes kodeksa grozījumu projektu, kas ļautu tiesām izņēmuma gadījumos apstiprināt 14 gadus vecu meiteņu stāšanos agrīnā laulībā; mudina Augstāko radu nodrošināt, ka šie noteikumi tiek patiešām ir pilnībā atsaukti;

68. aicina Ukrainu turpināt pieņemt apturētos tiesību aktus par personas datu aizsardzību;

69. atzinīgi vērtē deinstitucionalizācijas stratēģiju un darbu saistībā ar reformu piekļūstamības un rehabilitācijas pakalpojumu jomā; tomēr uzsver, ka ir ātri jāpieņem tiesību akti par personu ar invaliditāti rehabilitāciju, vienlaikus nodrošinot, ka šīs iekļaujošās reformas sasniedz vietējo un kopienu līmeni;

70. pieņem zināšanai, ka ir pieņemts likums, kas Ukrainas pareizticīgo draudzēm ļaus atdalīties no Maskavas patriarhāta jurisdikcijas un brīvi lemt par savu hierarhisko piederību; norāda, ka 2024. gada augustā rumāņu pareizticīgo draudzes Ukrainā iesniedza pieprasījumu atzīt reliģisko apvienību "Rumāņu pareizticīgā baznīca Ukrainā", kurai var pievienoties tās rumāņu pareizticīgo draudzes, kas ir atdalījušās no Maskavas patriarhāta jurisdikcijas; aicina Ukrainas iestādes bez turpmākas kavēšanās reģistrēt reliģisko apvienību "Rumāņu pareizticīgā baznīca Ukrainā";

VIII. Pilsoniskās sabiedrības loma

71. uzteic Ukrainas pilsonisko sabiedrību par to, ka tā joprojām ir aktīva, neraugoties uz kara laikā piedzīvotajām grūtībām; mudina visas Ukrainas iestādes nodrošināt sistemātisku un jēgpilnu apspriešanos ar pilsonisko sabiedrību un sociālajiem partneriem, nodrošināt, ka no tiem saņemtais ieguldījums tiek pienācīgi ņemts vērā un cīnīties pret jebkāda veida politisko spiedienu uz pilsoniskās sabiedrības organizācijām; aicina Ukrainu pieņemt Likumu par pilsoņu apelācijas sūdzībām, lai nodrošinātu labu pārvaldību un pilsoņu līdzdalību; atzīst pilsoniskās sabiedrības nozīmi Ukrainas tautas noturības uzlabošanā kara laikā un uzsver pilsoniskās sabiedrības izšķirošo lomu Ukrainas ilgtspējīgā atveseļošanā pēc kara;

72. atzinīgi vērtē digitālo demokrātijas instrumentu izmantošanu, tostarp elektroniski iesniegtos lūgumrakstus un atklātās vēstules, un atbalsta strukturētākas un lielākā mērā institucionalizētas pilsoniskās sabiedrības, tostarp diasporas kopienu, iesaistes formas;

73. aicina Komisiju Ukrainas pilsonisko sabiedrību un citas attiecīgās sabiedrības organizācijas un iestādes sistemātiski iekļaut ES finansiālā atbalsta un reformu izstrādē un uzraudzībā;

74. atzinīgi vērtē Eiropas un starptautisko nevalstisko organizāciju ieguldījumu pieredzes apmaiņā ar Ukrainas pilsonisko sabiedrību un tās atbalstīšanā, jo īpaši to iesaistīšanos cīņā pret Krievijas dezinformācijas kampaņām, kas vērstas pret Ukrainu un ukraiņiem Eiropas Savienībā; prasa turpināt uzlabot sadarbību ar šīm organizācijām, lai aizsargātu pamattiesības, stiprinātu informatīvo noturību un atbalstītu ticamu publisko diskursu;

IX. Integrācija vienotajā tirgū

75. uzsver, ka ir svarīgi paātrināt Ukrainas pakāpenisku integrāciju ES vienotajā tirgū, kas sniedz ekonomiskus ieguvumus abām pusēm —

gan Ukrainai, gan arī dalībvalstīm; uzsver, ka tas ir būtisks ES ekonomiskā atbalsta elements cīņā pret Krievijas agresiju un Ukrainas rūpniecības sagatavošanā darbībai saskaņā ar ES vienotā tirgus nosacījumiem; iesaka Ukrainai ievērot 10 prioritātes, kas izklāstītas ES un Ukrainas padziļinātas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas prioritārajā rīcības plānā;

76. aicina Komisiju un dalībvalstis ņemt vērā ciešo saistību starp atjaunošanu un Ukrainas perspektīvo integrāciju ES vienotajā tirgū; uzsver, ka atjaunošanas plānā būtu jāiekļauj pasākumi, kuru mērķis ir veicināt regulējuma saskaņošanu un atbalstīt investīcijas kritiskā infrastruktūrā, transporta tīklos un dzelzceļa savienojumos, tādējādi veicinot atbilstību vienotā tirgus standartiem un uzlabojot tirdzniecības un ekonomisko sadarbību ar dalībvalstīm;

77. atzinīgi vērtē to, ka Ukraina 2026. gada janvārī pievienojās ES zonai "viesabonēšana kā mājās", kas nodrošinās Ukrainas iedzīvotājiem vienu no taustāmākajiem un uzreiz jūtamajiem ieguvumiem no viņu valsts pievienošanās ES procesa;

78. atzinīgi vērtē Ukrainas pastiprinātos centienus saskaņot savas nostājas ar ES un Pasaules Tirdzniecības organizāciju; mudina cieši koordinēt starptautiskās tirdzniecības sarunas ar ES, jo īpaši lai veiktu Ukrainas pakāpenisku integrāciju ES vienotajā tirgū un stiprinātu tās dalību globālajās vērtības ķēdēs;

X. Sadarbība aizsardzības jomā

79. atzīst, ka Ukrainas aizsardzības industrija ir kļuvusi par būtisku un papildinošu Eiropas drošības komponentu, jo īpaši attiecībā uz dronu ražošanas spēju, kaujas apstākļos pārbaudītu inovatīvu bezapkalpes sistēmu, elektroniskās karadarbības un kaujaslauka programmatūras jomā;

80. tādēļ atzinīgi vērtē Ukrainas un ES un tās dalībvalstu pastiprināto sadarbību drošības un aizsardzības jautājumos, jo īpaši izmantojot Eiropas Miera mehānismu, un prasa pastiprināt sadarbību saskaņā ar instrumentu "Rīcība Eiropas drošības labā" (*SAFE*) un Eiropas aizsardzības industrijas programmu (*EDIP*), lai apmierinātu Ukrainas kritiskās aizsardzības vajadzības un veicinātu Ukrainas aizsardzības industrijas integrāciju ES industriālajā ekosistēmā; uzsver, ka ir būtiski, lai Ukraina pievienotos Eiropas Aizsardzības fondam asociētās valsts statusā, un prasa steidzami risināt nepieciešamās sarunas; atzinīgi vērtē ES un Ukrainas Darba grupas sadarbībai aizsardzības industrijas jomā un iniciatīvas "*BraveTechEU*" izveidi; prasa ES atbalstīt Ukrainas aizsardzības tehnoloģiskās un industriālās bāzes integrāciju *EDTIB*, tostarp caur *EDIP* un topošo Eiropas Konkurētspējas fondu; atzīst, ka Ukrainas specializētās kaujaslauka zināšanas jau atkal ir parādītas Tuvajos Austrumos,

aizstāvot Līča valstis; atkārtoti norāda, ka Ukrainas bruņotie spēki ir ar lielāko pieredzi Eiropā;

81. uzsver, ka ir stratēģiski svarīgi organizēt regulāras kopīgas militārās mācības un pakāpeniski integrēt Ukrainu ES vadītās apmācības un operatīvajos satvaros, lai uzlabotu gatavību, sadarbspēju ar Eiropas spēkiem un saskaņotību ar NATO standartiem; turklāt aicina izvērst Savienības un Ukrainas kopīgās investīciju iniciatīvas aizsardzības rūpniecības nozarē, tostarp kopīgi izstrādāt un ražot militāro aprīkojumu, kas stiprinātu Ukrainas pašaizsardzības spējas; aicina veikt ilgtspējīgus pasākumus, lai stiprinātu saikni starp Ukrainas un Eiropas aizsardzības tehnoloģisko un rūpniecisko bāzi, samazinātu stratēģisko atkarību un veicinātu ilgtermiņa drošību un stabilitāti Eiropas kontinentā;

82. uzsver, ka ir stratēģiski svarīgi uzlabot militāro mobilitāti, lai atbalstītu Ukrainas aizsardzību un noturību, nodrošinot ātras aprīkojuma un humānās palīdzības piegādes Ukrainas spēkiem; uzsver, ka Melnās jūras piekrastes valstīm un austrumu pierobežas valstīm ir izšķiroša nozīme, lai veicinātu drošus tranzīta ceļus, materiālu iepriekšēju izvietošanu un kopīgu operatīvo koordinēšanu ar Ukrainu; aicina Komisiju un dalībvalstis stiprināt infrastruktūru, sadarbspēju un loģistikas sistēmas šajos reģionos, tostarp rīkojot kopīgas mācības un veicot mērķtiecīgas investīcijas, lai uzlabotu Ukrainas operatīvās spējās, stiprinātu tās teritoriālo integritāti un novērstu turpmāku agresiju;

83. atzinīgi vērtē Ukrainas Veterānu politikas stratēģijas pieņemšanu 2030. gadam; uzsver, ka ir būtiski Ukrainas kara veterānus efektīvi integrēt civilajā dzīvē, jo tas ir svarīgs Ukrainas ilgtermiņa atveseļošanas un sociālās kohēzijas elements; uzsver, ka arvien pieaug kara veterānu ar invaliditāti skaits un ir jāstiprina piekļūstamības politikas un personu ar invaliditāti tiesību īstenošana; prasa ES un tās dalībvalstis turpināt atbalstīt Ukrainu šajā ziņā; atzīst, ka Ukrainas veterānu pieredzei ir stratēģiska nozīme Eiropas drošības un aizsardzības jomā, tostarp viņu unikālajām speciālajām zināšanām par mūsdienu karadarbību, piemēram, cīņu pret bezpilota sistēmām, kaujaslauka medicīnu un ievainoto evakuāciju augstas intensitātes konflikta laikā; uzsver, ka ir jānovērš viņu neaizsargātība pret sociālo atstumtību un naidīgu manipulēšanu, tostarp tad, ja to veic Krievijas Federācija;

84. aicina Komisiju izstrādāt piemērotus satvarus, lai Ukrainas unikālo kara laika pieredzi civilās aizsardzības, kritiskās infrastruktūras noturības, cīņas pret dezinformāciju un pārvaldības jomā pilna mēroga militārās agresijas laikā integrētu Savienības sagatavotības, noturības un drošības rīcībpolitikās;

85. atzinīgi vērtē ievērojamo politisko, finansiālo, humanitāro un militāro palīdzību, ko Ukrainai kopš Krievijas Federācijas pilna mēroga

iebrukuma sākuma 2022. gadā sniegušas ārpussavienības valstis un starptautiskie partneri; uzsver, ka šī plašā atbalsta koalīcija atspoguļo kopīgu apņemšanos atbalstīt starptautisko tiesību un Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtos nostiprināto principu ievērošanu; šajā sakarā uzsver nozīmīgo ieguldījumu, ko sniegušas Amerikas Savienotās Valstis, kuras ir sniegušas militāro palīdzību vairāk nekā 66,9 miljardu USD apmērā; turklāt uzsver Apvienotās Karalistes, Kanādas, Japānas, Norvēģijas, Jaunzēlandes un Austrālijas svarīgo lomu, kuras ir pievienojušās starptautiskajām sankcijām pret Krievijas Federāciju un ir palīdzējušas atbalstīt Ukrainas militāros spēkus un personāla apmācību, kā arī sniegt humāno un makrofinansiālo palīdzību Ukrainai; atzīst svarīgo Turcijas sniegto palīdzību, tostarp militāro un humānanitāro atbalstu un diplomātiskos centienus; atzīst arī Moldovas Republikas sniegto humāno palīdzību, kura, saskaroties ar Krievijas nepārtrauktu agresiju, ir apliecinājusi reģionālu solidaritāti;

XI. Reģionālā sadarbība un labas kaimiņattiecības

86. atzinīgi vērtē to, ka ir atrisināts strīds starp Ukrainu un Ungāriju (un Slovākiju) par pārtrauktajām Krievijas naftas piegādēm pa cauruļvadu “Družba”; uzsver, ka strīda rezultātā Ungārijā un Slovākijā nebija piegādes deficīta, ņemot vērā viegli pieejamās alternatīvās transporta iespējas pa Adrijas cauruļvadu, kas sniedz papildu ieguvumu, proti, nesponsorēt Krievijas ekonomiku; norāda, ka Ungārijas uzņēmumi kopš Krievijas agresijas pret Ukrainu sākuma ir palielinājuši savu Krievijas enerģijas importu un tas ir pretrunā ES politikai; norāda, ka degvielas cenas Ungārijā ir augstākas par vidējām cenām Eiropā un argumenti par lielākām izmaksām, veicot transportēšanu pa Adrijas cauruļvadu, nebija pamatoti;

87. uzsver visu dalībvalstu, ne tikai Ungārijas un Slovākijas valdību, pienākumu pakāpeniski izbeigt atkarību no Krievijas enerģijas piegādēm un infrastruktūras;

88. nosoda Ungārijas tiesībaizsardzības iestāžu iepriekšējās darbības saistībā ar Ukrainas bankas “*Oschadbank*” darbinieku aizturēšanu un skaidras naudas un zelta konfiskāciju, ko Ungārijas muita iepriekš bija pienācīgi atļāvusi; atzinīgi vērtē neseno strīda atrisināšanu;

XII. Sociālekonomiskās reformas

89. uzteic to, ka Ukraina ir pieņēmusi valsts pārvaldes reformu, un patlaban notiekošo Ukrainas iekļaušanu ES pārvaldes struktūrās un ekonomiskajos, regulatīvajos un drošības satvaros; mudina Ukrainas valdību pieņemt sistēmisku pieeju valsts pārvaldes reformai un publisko finanšu pārvaldībai, nodrošinot saskaņotību ar pašreizējo ceļvedi, un uzlabot efektivitāti; atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemta Publisko finanšu pārvaldības reformas stratēģija 2026.–2030. gadam,

un mudina ātri pabeigt un pieņemt Publiskās pārvaldes reformas stratēģiju 2026.–2030. gadam; uzteic programmas "*Create Ukraine*" panākumus, kas, pamatojoties uz Lietuvā gūto pieredzi, palīdz Ukrainas jauniešiem ar vērtīgu starptautisko pieredzi pievienoties Ukrainas publiskajam sektoram; mudina paplašināt šo un līdzīgas iniciatīvas, lai rosinātu profesionāļus atgriezties Ukrainā un veicinātu tās pievienošanos ES un pēckara atjaunošanu;

90. atzinīgi vērtē panākto progresu Ukrainas Ekonomiskās drošības biroja un tā Līdzekļu atguves un pārvaldības aģentūras reformēšanā; turklāt atzinīgi vērtē Ukrainas Valsts muitas dienesta vadītāja iecelšanu un uzsver, ka ir svarīgi virzīt uz priekšu muitas reformu;

91. ņem vērā Pasaules Bankas un Starptautiskā Valūtas fonda jaunākajos ziņojumos ietvertos pozitīvos konstatējumus, kas norāda uz Ukrainas ekonomikas noturību un progresu makroekonomikas stabilizācijā, neraugoties uz notiekošo karu; atzinīgi vērtē nesen pieņemto Starptautiskā Valūtas fonda programmu 1,8 miljardu USD vērtībā un ar to saistītās reformas; mudina Ukrainu ātri turpināt reformu īstenošanu;

92. atkārtoti aicina Ukrainu un ES dalībvalstis cieši sadarboties nolūkā palielināt Ukrainas bēgļu un diasporas potenciālu līdzdarboties ekonomikā, lai gan tagad, gan turpmāk Ukrainas ekonomikas atveseļošanās un atjaunošana būtu noturīga un iekļaujoša; aicina Komisiju iesniegt konkrētus priekšlikumus šajā sakarā; norāda, ka Pagaidu aizsardzības direktīvai[8], kas nodrošināja juridisko statusu vairāk nekā 4 miljoniem ukraiņu Eiropas Savienībā, termiņš beigsies 2027. gada martā; prasa ES, tās dalībvalstis un Ukrainu strādāt kopā, lai sagatavotu koordinētu, saskaņotu un pienācīgi paziņotu politiku, kas nodrošinātu skaidrību ukraiņiem, kuri gatavojas atgriezties vai apsver likumīgus veidus, kā palikt uzņēmējvalstīs;

93. uzsver, ka Ukrainas atjaunošanai un ar to saistītajiem sagatavošanās plāniem ir jābūt cieši saistītiem ar reformām, kas jāveic saistībā ar pievienošanos ES, un ir jāvadās pēc tādiem principiem kā sociālais taisnīgums, ilgtspēja, pārredzamība un iekļaujoša vietējā līdzatbildība; turklāt uzsver, ka Ukrainas atjaunošana ir jābalsta uz stabilu tiesiskumu, pārredzamu pārvaldību un demokrātisku iekļautību; uzsver, ka tiesu iestāžu reforma, centieni apkarot korupciju un uzlabojumi valsts pārvaldē ir ne vien nosacījumi dalībai ES, bet arī būtiski elementi tam, lai varētu piesaistīt investīcijas un atjaunot Ukrainas partneru un iedzīvotāju uzticēšanos; prasa visos atjaunošanas centienos integrēt dzimumsensitīvas pieejas, tostarp

---

[8] Padomes Direktīva 2001/55/EK (2001. gada 20. jūlijs) par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūliņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas (OV L 212, 7.8.2001., 12. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj).

palielināt sieviešu un minoritāšu pārstāvību lēmumu pieņemšanas procesos, lai panāktu vislielāko ietekmi un ilgtermiņa ilgtspēju;

94. uzsver, ka ES kohēzijas politika kā galvenais ekonomiskās, sociālās un teritoriālās vienotības veicināšanas instruments ir ļoti būtiska, lai sasniegtu ES reģionālās politikas mērķus un padziļinātu sadarbību starp ES un Ukrainas reģioniem; prasa šo politiku pilnībā ņemt vērā reģionālās un kaimiņvalstu sadarbības ietvaros;

95. uzsver, ka arvien pieaug Ukrainas kā Eiropas Savienības stratēģiskā partnera nozīme galveno preču un kritisko izejvielu piegādē, tostarp lauksaimniecības produktu, piemēram, graudaugu, eļļas sēklu un augu eļļas, kā arī litija, titāna un citu tādu minerālu piegādē, kas ir būtiski zaļās un digitālās pārkārtošanās procesam; mudina visos privatizācijas un ieguldījumu procesos nodrošināt pārredzamību, publisku pārskatatbildību un valsts interešu aizsardzības pasākumus; norāda, ka ievērojama daļa kritiski svarīgo resursu atrodas Krievijas Federācijas uz laiku okupētajās teritorijās; tāpēc uzsver, ka ir jāstiprina ES solidaritāte ar Ukrainu, lai aizsargātu tās dabas resursus, lauksaimniecības jaudu un teritoriālo integritāti;

96. atzinīgi vērtē centienus uzlabot trīspusējo sociālo dialogu Ukrainā, tostarp izmantojot atbalstu, ko sniedz nesen parakstītā partnerības vienošanās ar ES un Starptautisko Darba organizāciju (SDO); uzstāj, ka visā pirmspievienošanās procesā ir jāievēro Eiropas sociālo tiesību pīlāra un visu attiecīgo SDO konvenciju principi; aicina Ukrainu turpināt darba standartu tuvināšanu, jo īpaši attiecībā uz pulcēšanās brīvību un sociālo dialogu; uzsver, ka ir vajadzīgas plašas konsultācijas ar arodbiedrībām un pilsonisko sabiedrību, un iesaka šajā jautājumā ņemt vērā SDO specializētās zināšanas; mudina Ukrainu un Komisiju sociālekonomisko reformu izstrādē, īstenošanā un uzraudzībā sadarboties ar galvenajiem sociālajiem partneriem, tostarp neatkarīgām arodbiedrībām, vienlaikus atzīstot nepieciešamību veikt reformu pasākumus, lai uzlabotu uzņēmējdarbības klimata un tirgus ekonomikas darbību; prasa likt lielāku uzsvaru uz pasākumiem, kuru mērķis ir koriģēt tirgus izkropļojumus, un sociālās aizsardzības pasākumiem;

97. pieņem zināšanai ziņojumus par valsts iejaukšanos arodbiedrību lietās, tostarp arodbiedrību īpašuma konfiskāciju; prasa konfiscētos arodbiedrību aktīvus atgriezt; aicina Ukrainas iestādes nodrošināt, ka arodbiedrību pārstāvji var brīvi īstenot savas pilnvaras, un prasa nodrošināt pilnīgu tiesisko aizsardzību pret vēršanos pret arodbiedrību darbību; mudina Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu ciešā sadarbībā ar Eiropas Arodbiedrību konfederāciju un SDO aktīvi uzraudzīt darba tiesību stāvokli Ukrainā;

98. prasa turpināt centienus liberalizēt kapitāla apriti, tostarp saskaņojot to ar Vienotās euro maksājumu telpas regulu[1], un pastiprināt cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu;

99. uzteic Ukrainas efektīvo daudzlīmeņu pārvaldību; atzinīgi vērtē progresu decentralizācijas veicināšanā saskaņā ar prasībām par pievienošanos ES; prasa veikt turpmākas reformas, lai stiprinātu vietējo pašpārvaldi saskaņā ar Eiropas vietējo pašvaldību hartu;

100. uzteic Ukrainu par to, ka tā ir izpildījusi 63 no 68 reformu nosacījumiem, kas izklāstīti Ukrainas plānā, kuru sākotnēji bija paredzēts īstenot pēc kara beigām un kurš tomēr tika īstenots kara laikā, kas ļāva 2025. gadā izmaksāt 26,8 miljardus EUR; prasa turpināt īstenošanas centienus saskaņā ar Regulu (ES) 2024/792[2], jo īpaši lai mudinātu Ukrainu pieskaņoties ES publiskā iepirkuma tiesību aktiem;

101. uzteic Ukrainas veselības aprūpes dienestu, jo īpaši Ukrainas medmāsu, ārkārtīgi svarīgo ikdienas darbu visā kara laikā; norāda, ka liela daļa darbinieku publiskajā aprūpes nozarē saņem minimālo neto algu, kas patlaban ir 6658 UAH; atgādina, ka reālais iztikas minimums vienai personai, ko Sociālās politikas ministrija aprēķināja 2025. gada decembrī, ir 10 979 UAH; turklāt uzsver, ka ir jāievieš konkrēti un pamatoti noteikumi par medmāsu darba slodzi;

XIII. Enerģētika, transports un ilgtspējīga attīstība

102. atzinīgi vērtē ievērojamo progresu, kas panākts enerģētikas nozares reformu jomā, un Ukrainas pieskaņošanos Eiropas zaļā kursa un tīras rūpniecības kursa mērķiem, un uzteic Ukrainu par to, ka tā ir panākusi labu progresu sava nacionālā enerģētikas un klimata plāna īstenošanā, neraugoties uz to, ka Krievija ir plašā mērā iznīcinājusi Ukrainas energoinfrastruktūru; uzsver, ka saskaņošanā ar ES iniciatīvām, tostarp Eiropas zaļo kursu un tīras rūpniecības kursu, būtu jāņem vērā Ukrainas tūlītējās atjaunošanas vajadzības, ekonomikas konkurētspēja un ilgtermiņa enerģētiskā drošība;

103. prasa ES un dalībvalstīm pastiprināt atbalstu Ukrainas enerģētikas sistēmai, uzsverot, ka lielāka noturība Ukrainā tieši veicina plašāku enerģētisko drošību Eiropā; uzsver, ka pastāvīgs un paredzams enerģētikas atbalsts Ukrainai ir būtisks, lai aizsargātu civiliedzīvotāju noturību, ekonomisko stabilitāti un kritiski svarīgu

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 260/2012 (2012. gada 14. marts), ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 (OV L 94, 30.3.2012., 22. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/260/oj).

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/792 (2024. gada 29. februāris), ar ko izveido Ukrainas mehānismu (OV L, 2024/792, 29.2.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/792/oj).

pakalpojumu nepārtrauktību notiekošo uzbrukumu laikā un pirms nākamās ziemas sezonas; aicina Komisiju noteikt enerģētikas nozares atjaunošanu par prioritāti, pārejot no *ad hoc* ārkārtas palīdzības uz ilgtermiņa mehānismiem enerģētikas nozares atveseļošanai, aizsardzībai un modernizācijai;

104. uzsver, ka Ukrainai ir ievērojams potenciāls piegādāt enerģētikas un energoietilpīgus produktus pārējai Eiropai; prasa paātrināt Ukrainas integrāciju ES enerģijas tirgū kā vienu no elementiem, kas veicina Savienības drošību, tostarp izmantojot regulatīvo sinhronizāciju un investīcijas atjaunīgajos energoresursos; prasa turpināt attīstīt energotīklu starpsavienojumus ar kaimiņos esošajām ES dalībvalstīm un reģionālajiem partneriem, piemēram, Moldovas Republiku, lai Ukraina vēl vairāk integrētos ES enerģijas tirgū; aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt investīcijas pārrobežu enerģijas starpsavienojumu ar Ukrainu paplašināšanā un modernizācijā un turpināt integrēt un saskaņot pārvades tīklus, kas ir būtisks sagatavošanās solis virzībā uz Ukrainas integrāciju ES iekšējā enerģijas tirgū;

105. norāda, ka plānotā vienošanās par divu VVER-1000 kodolreaktoru pārdošanu no Bulgārijas Ukrainai ir stratēģiski svarīga kā piemērs sadarbības padziļināšanai enerģētikas jomā, un turklāt norāda, ka tas veicinās Ukrainas enerģētisko drošību; uzsver projekta potenciālu stiprināt reģionālo energosavienotību un Ukrainas energosistēmas integrāciju ES energosistēmā; mudina turpināt izstrādāt kopīgas iniciatīvas tādās jomās kā enerģētikas infrastruktūra, tostarp elektropārvades līnijas un enerģijas uzglabāšana, kā arī uzlabot intermodālos transporta savienojumus, lai veicinātu piegādes ķēdes, loģistiku un tirdzniecību starp abām valstīm un plašākā Melnās jūras reģionā;

106. pieņem zināšanai Ukrainas aicinājumu īslaicīgi piemērot *force majeure* izņēmumu oglekļa ievedkorekcijas mehānisma vai saistītu pasākumu ieviešanai, lai ņemtu vērā Krievijas agresijas kara ietekmi uz Ukrainas spēju mazināt savu rūpniecības nozaru oglekļa pēdu; mudina Komisiju iesaistīties apspriedēs, lai rastu savstarpēji pieņemamus pagaidu risinājumus šajā ziņā;

107. mudina Ukrainu izmantot atjaunošanu, lai uzlabotu atjaunošanu, izmantojot klimatam visdraudzīgākās tehnoloģijas un izmaksu ziņā visefektīvākos un uzticamākos risinājumus Ukrainas enerģētikas nozarei, kad vien iespējams investējot atjaunīgajos energoresursos un energoefektivitātē un līdz minimumam samazinot ietekmi uz vidi visā ražošanas ķēdē; atzinīgi vērtē Komisijas pastāvīgo iesaisti šajā jomā nolūkā atbalstīt Ukrainas enerģētikas nozares reformu; aicina Komisiju un Ukrainas iestādes stratēģiski izmantot Ukrainas mehānisma finansējumu, lai piešķirtu prioritāti investīcijām atjaunīgajos energoresursos; aicina panākt progresu Ukrainas plānā

un enerģētikas kopienas pakotnēs paredzēto pašreizējo saistību īstenošanā, tostarp reģionālo energosadales uzņēmumu atsaisti;

108. atzinīgi vērtē Ukrainas centienus saskaņot tās transporta politiku ar ES *acquis* un stiprināt savienotību ar Savienību; uzsver, ka ir būtiski īstenot valsts transporta stratēģiju, kā arī stratēģiju tās infrastruktūras attīstībai un paplašināšanai, kura atrodas pie robežas ar ES dalībvalstīm un Moldovu; aicina paātrināt dzelzceļa, autotransporta, ostas un robežšķērsošanas infrastruktūras ilgtspējīgu modernizāciju atbilstīgi *TEN-T* prioritātēm; aicina Ukrainu paātrināt dzelzceļa reformu, tostarp panākt atbilstību ES dzelzceļa drošības un sadarbspējas *acquis*;

109. vienlaikus uzsver, ka enerģētikas un transporta projektu īstenošanā izšķiroša nozīme ir vides standartu ievērošanai, lai īstenotu reformu programmu, kas nepieciešama Ukrainas virzībai uz dalību ES; uzsver, ka ir svarīgi, lai ES palīdzētu Ukrainai atjaunoties par labāku valsti, pamatojoties uz vides un sociālo ilgtspēju; prasa ES un tās dalībvalstīm palielināt atbalstu Ukrainai, gan piešķirot finansējumu, gan arī sniedzot specializētās zināšanas, lai paātrinātu tās pielāgošanos ES *acquis* vides jomā;

110. uzsver, ka Ukraina joprojām saskaras ar ievērojamām vides problēmām, ko notiekošais karš ir vēl vairāk pasliktinājis; norāda, ka ilgstošajam konfliktam joprojām ir būtiska negatīva ietekme uz vidi, tostarp augsnes un ūdens piesārņojums, ekosistēmu degradācija un lielāks spiediens uz dabas resursiem; pauž bažas par radušos biodaudzveidības zudumu, tostarp kaitējumu meža, stepes un mitrāju ekosistēmām; uzsver, ka ir būtiski atveseļošanas un atjaunošanas centienos integrēt vides aizsardzību un ilgtspēju; prasa stiprināt vides pārvaldību, uzlabot monitoringa sistēmas un efektīvi īstenot ietekmes uz vidi novērtējuma un stratēģiskā vides novērtējuma procedūras saskaņā ar ES *acquis* un 27. sadaļu;

111. pauž bažas par vējturbīnu parku attīstību aizsargātās kalnienes teritorijās Karpatu kalnos Ukrainas rietumos, jo īpaši par plānoto 30 turbīnu uzstādīšanu Runa kalnu masīvā; uzsver, ka vēja enerģija nodrošina drošāku un ilgtspējīgāku alternatīvu fosilajām degvielām, un aicina Ukrainu izmantot tās augsto vēja enerģijas attīstības potenciālu ārpus aizsargājamām teritorijām; uzsver, ka zaļās enerģijas ražošanai un dabas aizsardzībai nav jābūt savstarpēji izslēdzošiem faktoriem Ukrainā, jo ir citas teritorijas, kuras jau ir paredzētas enerģētikas infrastruktūras attīstībai, kurās nav unikālu dzīvotņu un mūžamežu un kurās jau ir pievedceļi;

112. pauž dziļas bažas par esošo situāciju saistībā ar Zaporižjes kodolelektrostaciju, kas joprojām ir Krievijas nelikumīgā kontrolē un turpina radīt ievērojamus apdraudējumus kodoldrošumam un drošībai, jo tās tuvumā turpinās militārā darbība; uzsver, ka Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras iesaistei, lai gan tā ir

būtiska kodoldrošuma un drošības nodrošināšanai, arī turpmāk vajadzētu būt tikai tehniskai; šajā sakarā uzsver, ka šādai iesaistei būtu jānotiek, pilnībā ievērojot Ukrainas suverenitāti un teritoriālo integritāti, un to nevajadzētu veidot tā, ka tiek ietekmēts kodolelektrostacijas statuss; atkārtoti norāda, ka ir svarīgi nodrošināt drošu kodolelektrostacijas darbību saskaņā ar starptautiskajiem kodoldrošības standartiem un Ukrainas leģitīmā kontrolē;

113. atgādina, ka 2026. gadā tiek atzīmēta Černobiļas kodolavārijas 40. gadadiena, kas joprojām ir viena no nopietnākajām kodolavārijām vēsturē; stingri nosoda Krievijas mērķtiecīgos uzbrukumus Černobiļas kodolelektrostacijas teritorijai un katastrofālo kaitējumu tās aizsargvairogam, kas tika būvēts, lai saturētu radioaktīvus materiālus, un vairs nespēj pildīt savu galveno drošības funkciju, radot nopietnus kodoldrošības riskus; konstatē, ka remonta izmaksas tiek lēstas 500 miljonu EUR apmērā;

°

° °

114. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētājas vietniecei / Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Ukrainas valdībai un parlamentam.